

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR HET **B**EDRIJFSLEVEN,
HET **W**ETENSCHAPSBELEID,
HET **O**NDERWIJS,
DE **N**ATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE **M**IDDENSTAND
EN DE **L**ANDBOUW

COMMISSION DE L'**E**CONOMIE,
DE LA **P**OLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'**E**DUCTION,
DES **I**NSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES **C**LASSES MOYENNES
ET DE L'**A**GRICULTURE

VAN

DU

12-07-2000

12-07-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 12 juli 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - COM 262

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer Claude Eerdekens tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de liberalisatie van de elektriciteitssector" (nr. 462)

- mevrouw Simonne Creyf tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de liberalisering van de elektriciteitsmarkt" (nr. 468)

- *sprekers* : **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Simonne Creyf**, **Olivier Deleuze**, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling

- motie

Mondelinge vraag van de heer Daan Schalck aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de verhoogde voorlopige aanrekeningen vanwege Electrabel aan de particuliere klanten" (nr. 2309)

- *sprekers* : **Daan Schalck**, **Olivier Deleuze**, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de stijging van de gasfactuur" (nr. 2363)

- *sprekers* : **Simonne Creyf**, **Olivier Deleuze**, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling

Mondelinge vraag van de heer Georges Lenssen aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de stand van zaken bij het opsporen van niet-verzekerde auto's" (nr. 2311)

- *sprekers* : **Georges Lenssen**, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de collectieve schuldenrekening" (nr. 2040)

- *sprekers* : **Charles Michel**, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "disfuncties in de schoot van de Controledienst voor de Verzekeringen" (nr. 2073)

- *sprekers* : **Charles Michel**, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Sommaire

Mercredi 12 juillet 2000

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE COM 262

Interpellations jointes de :

- M. Claude Eerdekens au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la libéralisation du secteur de l'électricité" (n° 462)

- Mme Simonne Creyf au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la libéralisation du marché de l'électricité" (n° 468)

- *orateurs* : **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Simonne Creyf**, **Olivier Deleuze**, secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable

- motion

Question orale de M. Daan Schalck au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la majoration des imputations provisoires de la part d'Electrabel à charge des clients particuliers" (n° 2309)

- *orateurs* : **Daan Schalck**, **Olivier Deleuze**, secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable

Question orale de Mme Simonne Creyf au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "l'augmentation de la facture de gaz" (n° 2363)

- *orateurs* : **Simonne Creyf**, **Olivier Deleuze**, secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable

Question orale de M. Georges Lenssen au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la situation en matière de repérage des voitures non assurées" (n° 2311)

- *orateurs* : **Georges Lenssen**, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de M. Charles Michel au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le règlement collectif de dettes" (n° 2040)

- *orateurs* : **Charles Michel**, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de M. Charles Michel au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "des dysfonctionnements au sein de l'Office de contrôle des assurances (OCA)" (n° 2073)

- *orateurs* : **Charles Michel**, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Karel Van Hoorebeke en mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de vernietiging van de benoeming van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging" (nrs. 2361 en 2364)

19

- *sprekers* : **Karel Van Hoorebeke, Simonne Creyf, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van de heer Roger Bouteca aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de bezoldiging bij het Algemeen Rijksarchief" (nr. 2327)

22

- *sprekers* : **Roger Bouteca, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "reclame voor kinderfeesten" (nr. 2336)

23

- *sprekers* : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de Europese Richtlijn 98/44 ter bescherming van biotechnologische uitvindingen" (nr. 2352)

25

- *sprekers* : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de toepasbaarheid en de uitvoering van de wet van 12 maart 2000 tot beteugeling van bepaalde vormen van bedrog met kilometerstand van voertuigen" (nr. 2312)

27

- *sprekers* : **Richard Fournaux, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Questions orales jointes de M. Karel Van Hoorebeke et Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'annulation de la nomination du président du Conseil de la concurrence" (n°s 2361 et 2364)

19

- *orateurs* : **Karel Van Hoorebeke, Simonne Creyf, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de M. Roger Bouteca au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les salaires aux Archives générales du Royaume" (n° 2327)

22

- *orateurs* : **Roger Bouteca, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la publicité relative aux fêtes enfantines" (n° 2336)

23

- *orateurs* : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la Directive européenne n° 98/44 protégeant les découvertes biotechnologiques" (n° 2352)

25

- *orateurs* : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de M. Richard Fournaux au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'applicabilité et l'exécution de la loi du 12 mars 2000 réprimant certaines fraudes au kilométrage des véhicules" (n° 2312)

27

- *orateurs* : **Richard Fournaux, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION,
DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 12 JUILLET 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS,
DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 12 JULI 2000

De vergadering wordt geopend om 10.07 uur door de heer **Jos Ansoms**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.07 heures par M. **Jos Ansoms**, président.

Interpellations jointes de :

- M. **Claude Eerdekens** au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la libéralisation du secteur de l'électricité" (n° 462)

- Mme **Simonne Creyf** au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la libéralisation du marché de l'électricité" (n° 468)

Samengevoegde interpellaties van :

- de heer **Claude Eerdekens** tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de liberalisatie van de elektriciteitssector" (nr. 462)

- mevrouw **Simonne Creyf** tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de liberalisering van de elektriciteitsmarkt" (nr. 468)

M. **Claude Eerdekens** (PS) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, chers collègues, la libéralisation du secteur de l'électricité est une décision de l'Europe, qui s'impose aux Etats membres par voie de directives. C'est ainsi que le 29 avril 1999, sous la précédente législature, a été adoptée la loi organisant ce marché de l'électricité en Belgique. Une loi identique a d'ailleurs été adoptée pour le gaz.

Il appartient maintenant d'appliquer cette législation; cela doit se faire en collaboration avec les Régions qui sont elles aussi concernées vu que cela relève de leur

compétence. Un décret est en préparation au niveau de la Région wallonne; la Région flamande comme la Région bruxelloise doivent se pencher sur la question.

En réalité, l'inquiétude est grande chez les municipalistes. En effet, le secteur de la distribution d'électricité assure à l'ensemble des communes belges des revenus appréciables de l'ordre de 22 milliards par an. Dès lors que la libéralisation du marché de l'électricité devrait aboutir à un tassement ou à une disparition de ces revenus, il va de soi que la situation de l'ensemble des communes belges serait dramatique sur le plan financier.

Il a été fait état de toute une série de suggestions. Il a été question d'incorporer à l'avenir les communes dans la gestion du réseau de transport, ce qui permettrait de compenser les pertes. Je ne suis pas du tout convaincu que cette solution soit la bonne : pour l'achat du réseau de transport, les communes devraient déboursier des sommes énormes. Dans "L'Echo" d'il y a deux jours, j'ai lu qu'en Flandre, on envisageait un rachat à raison de 70 milliards.

La formule est peut-être efficace pour créer de futures recettes, mais elle nécessite un financement immédiat des intérêts et charges de capital de cet investissement. D'autre part, nous ne sommes nullement assurés qu'il sera possible de récupérer tout ou partie des pertes enregistrées par la gestion du réseau de transport. En effet, sans nul doute, à un moment donné, il sera considéré qu'il ne peut subsister de situation monopolistique dans le cadre du réseau de transport et qu'on ne peut pratiquer des prix abusifs.

Finalement, quel est le but de la directive européenne ? C'est de faire en sorte que la concurrence puisse jouer et que le consommateur final quel qu'il soit, privé ou indus-

Claude Eerdekens

triel, puisse obtenir le meilleur prix. On peut comprendre l'objectif de la directive dans un système d'économie libre; je ne le conteste pas. Cela dit, les communes disposaient depuis 1925 d'un monopole pour la distribution et c'est ce monopole, par l'existence du dividende immatériel, qui leur accordait ces dividendes annuels appréciables pour les budgets communaux, de 22 milliards par an.

Mes questions sont les suivantes : l'implication des communes dans la gestion du réseau de transport est-elle vraiment une solution ? A-t-on effectué des projections, des études à ce sujet ? Quels en sont les résultats ? Ne risque-t-on pas de voir cette gestion devenir un miroir aux alouettes dans la mesure où la commission de régulation de l'électricité et du gaz surveillera la tarification, mais que nous ne pourrions pas compenser les pertes enregistrées ?

Deuxième type de questions. La task force qui devait réunir les représentants des régions, des communes et des autorités fédérales a-t-elle été mise sur pied ?

Il semblerait que ce soit le 5 avril qu'ait été prise la décision de la réunir. Dès lors, je me demande où l'on en est à l'heure actuelle à ce propos.

Enfin, dans l'hypothèse où les communes y perdraient énormément, j'aimerais savoir si le gouvernement entend adopter, en accord avec les régions, des mesures de compensation afin d'éviter que la libéralisation n'engendre en fin de compte une situation où ce que l'on octroierait d'un côté - c'est-à-dire, en l'espèce, des réductions de tarif au consommateur final - soit ipso facto contrebalancé par une hausse colossale des impôts locaux.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, wij hebben hier reeds vaak gesproken over de liberalisering van de elektriciteitsmarkt. Zoals men weet, dateert de wet van 29 april 1999. Het gaat over de omzetting van een Europese richtlijn die door de lidstaten moest worden omgezet vóór 19 februari 1999. België heeft één jaar uitstel gekregen. Aanvankelijk was dit niet noodzakelijk, maar met dit bijkomende uitstel had men de richtlijn toch moeten kunnen omzetten vóór 19 februari 2000.

De wet kan echter niet van kracht worden zonder een aantal uitvoeringsbesluiten. Deze besluiten zijn er dus niet en daarom is België niet in orde met de Europese richtlijn. Het netbeheer is de kern van het hele liberaliseringsdebat. De artikelen 8 tot 14 van de elektriciteitswet bepalen het reglementair kader voor het beheer van het transmissienet. Op 5 april 2000 besliste de Ministerraad een voorlopige netwerkbeheerder aan te wijzen voor een overgangperiode van twee jaar. De staatssecretaris voor Energie moest vóór 30 april 2000

een voorstel uitwerken. De regering besliste ook dat de staatssecretaris aan de CREG moest vragen de modaliteiten van de evaluatie van de waarde van het transportnet te onderzoeken, de transporttarieven voor elektriciteit goed te keuren en een advies te formuleren inzake de optie om het net te leasen. In haar advies van 18 mei 2000, over de waarde van de inbreng van het transmissienet en de transmissieactiviteiten in de vorm van een tak van werkzaamheid, heeft de CREG aanbevolen een college van bedrijfsrevisoren aan te wijzen.

Het netbeheer is de kern van de liberalisering. Kan de staatssecretaris ons de stand van zaken meedelen met betrekking tot de uitvoering van de artikelen 8 tot 14 van de elektriciteitswet ?

De opening van de markt is uiteraard een ander belangrijk gegeven. Het artikel 19 van de richtlijn bepaalt de minimale openingsdrempel. Volgens de richtlijn moeten de eindverbruikers die meer dan 100 kilowattuur per jaar verbruiken in ieder geval toegang tot de vrije markt hebben.

De Ministerraad besliste ook op 5 april 2000 met de gewesten te overleggen over de drempels voor bedrijven om te mogen ageren op de vrije markt. De regering zou ten laatste op 30 juni 2000 een beslissing nemen. Men stelde voor vanaf 1 juli 2000 de markt te openen voor eindafnemers met een verbruik van meer dan 20 gigawattuur per locatie en vanaf 31 december 2002 de markt te openen voor de eindafnemers met een verbruik van meer dan 10 gigawattuur per locatie. Volgens het persbericht van de Ministerraad werd op 30 juni 2000 beslist de invoering van de vrije markt voor verbruikers met een verbruik van ten minste 20 gigawattuur per jaar te vertragen met zes maanden. Bijgevolg zou zij pas ingaan op 31 december 2000.

Vanwaar deze vertraging van de versnelling ? Wat hebben de verschillende gewesten hierover geadviseerd ?

Op 18 mei 2000 gaf de commissie voor de regulering van de elektriciteit en het gas een advies over de versnelde openstelling van de elektriciteitsmarkt. Volgens het besluit van de CREG bevindt België, met de huidige wetgeving, zich veeleer in de laatste rangen van het peloton.

Enige valabele reden die de versnelling van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt in de weg zou staan is ons onbekend", aldus nog altijd de CREG. Bovendien zegt de CREG ook nog het volgende : "Er is dan ook geen enkele reden om een onderscheid te maken tussen diverse categorieën eindafnemers en tussen eindafnemers en distributeurs. Daarom is het wenselijk dat de federale overheid de Belgische elektriciteitsmarkt onmiddellijk en volledig liberaliseert."

Simonne Creyf

Over het voorstel van de regering om vanaf 1 juli 2000 de markt te openen voor eindafnemers met een verbruik van meer dan 20 gigawattuur per locatie stelt de CREG dat gelet op de situatie en op de gekende toekomstige evolutie in nagenoeg alle andere lidstaten van de Europese Unie een drempel van 20 gigawattuur nu reeds overkomt als restrictief en voorbijgestreefd. Waarom houdt de regering, gegeven dit advies van de CREG die dit een restrictief en voorbijgestreefd voorstel vindt, vast aan deze beslissing? Bovendien wordt alles nog eens uitgesteld met zes maanden.

Op 5 juli 2000 stuurde FEBELIC, de organisatie van de grote elektriciteitsverbruikers een perscommuniqué de wereld in onder de titel "Vrije elektriciteitsmarkt blijft illusie in België". De industriële grootverbruikers vragen de Europese Commissie in te grijpen. Zij stellen dat de passieve houding van de regering tot gevolg heeft dat er een klimaat heerst van rechtsonzekerheid waarin het aangaan van contracten met onafhankelijke leveranciers onverantwoord hoge risico's met zich brengt. Voor verscheidene betrokken ondernemingen die de voordelen van de liberalisering derven loopt de kost op tot tientallen miljoenen franken. Er is in België nog helemaal geen vrije markt, voor niemand.

De situatie is vandaag juridisch aanvechtbaar. Men kan zich verwachten aan een reeks processen voor de burgerlijke rechtbanken uit hoofde van gefrustreerde partijen. Dit zou de overheid veel geld kunnen kosten. Bovendien is het beroep op de Europese Commissie door FEBELIC volgens mij een blaam voor België. Van daar mijn vraag: wanneer zullen ook hier de noodzakelijke uitvoeringsbesluiten genomen worden?

Ik heb nog een vraag over windmolens in zee. Artikel 6 van de elektriciteitswet voorziet in de mogelijkheid windmolenparken op te richten in zee. De wet verwijst zelf reeds naar de wet ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden die onder de rechtsbevoegdheid van België vallen. Artikel 25, paragraaf 1 van die wet bepaalt dat de burgerlijke bouwkunde in zeegebieden aan een voorafgaande vergunning is onderworpen. De Koning moet hiervoor de nodige criteria en de procedure vastleggen. Dit koninklijk besluit is echter nog niet gepubliceerd.

Bovendien is een milieu-effectenrapport nodig. Ook hiervoor moet de Koning nog de nodige regels nog vastleggen. Bovendien moet de Koning in het kader van de elektriciteitswet nog een koninklijk besluit uitvaardigen ter uitvoering van de bepalingen van artikel 6, paragraaf 2 van de elektriciteitswet. Ook dit koninklijk besluit is er nog niet.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, kan de staatssecretaris aangeven wanneer al deze noodzakelijke koninklijke besluiten uitgevaardigd zullen worden?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'Etat : Monsieur le président, chers collègues, l'ouverture du marché de l'électricité ne peut pas se faire d'un claquement de doigts ! En effet, se pose le problème des recettes des communes. Si on libéralisait à la vitesse souhaitée par certains, sans s'assurer que certaines contraintes sont respectées, on pourrait droit au chaos.

Je ne suis pas partisan d'une ouverture du marché non contrôlée, non gérée, non régulée. Ce sont les directives européennes qui nous imposent cette ouverture du marché. En soi, ce n'est pas du tout une mauvaise chose.

Mais je ne suis pas décidé à agir de manière précipitée. Tant pis si certains estiment ma manière de procéder trop lente. Cela dit, je ne pense pas faire preuve de lenteur. En effet, il faut tenir compte, d'une part, de contraintes, notamment liées aux revenus des communes. D'autre part, il faut accepter le fait que modifier une situation existant depuis des dizaines d'années avec des intérêts bien établis poussant à ne rien changer nécessite un certain temps.

Monsieur Eerdeken, je tiens à vous remercier pour votre interpellation. Vous connaissez, monsieur, la décision du 5 avril concernant les revenus des communes.

A cette occasion, le gouvernement a décidé d'encourager ces dernières à devenir des actionnaires importants du gestionnaire du réseau de transport, puisque, finalement, c'est la seule matière qui dépende de notre compétence au niveau fédéral. Il ne s'agit donc nullement du réseau de distribution. Nous ne pouvons qu'encourager les communes dont nous ne sommes pas le pouvoir de tutelle.

Le gouvernement a également décidé de rendre éligibles de façon accélérée, au regard de la date du 1er juillet 2007 prévue dans la loi, les entreprises de distribution. De cette manière, ces entreprises, à savoir notamment les intercommunales mixtes et les intercommunales pures, pourront se procurer sur le marché de l'électricité à moindre prix en pouvant choisir à qui elles l'achètent. Voilà un exemple pour vous montrer que l'ouverture du marché de l'électricité a des avantages.

Pour tenir compte de la contrainte relative aux revenus des communes, le gouvernement a également décidé, dans la même foulée, de me charger de mettre en place une "task force", un groupe de travail dans le but d'examiner les modalités de participation des communes dans ce gestionnaire du réseau de transport, et de voir de quelle manière cette mesure ainsi que d'autres pouvaient compenser la perte de revenus des communes. En ce qui concerne l'électricité, il s'agit ici, bien sûr, uniquement des revenus immatériels.

Olivier Deleuze

Les communes ont en quelque sorte trois revenus provenant de l'activité de production et de distribution de l'électricité.

Le premier revenu est dû au fait que certaines communes, et en proportion variable, sont propriétaires du réseau de distribution. Par conséquent, comme tout propriétaire, elles se font rémunérer pour l'emploi de ce réseau. Cela n'a en quelque sorte aucun lien direct avec la loi.

Le deuxième revenu des communes est dû au fait qu'elles sont actionnaires d'Electrabel et qu'elles touchent, par conséquent, des dividendes de ces actions.

Ces deux revenus sont d'ordre matériel dans la mesure où ils sont directement liés à la possession d'un bien et non à une situation légale conformément à la loi de 1925.

Le troisième revenu est immatériel et est la conséquence de la position monopolistique des communes dans le domaine de la distribution.

En ce qui concerne les intercommunales mixtes, les derniers chiffres précis du Comité de contrôle que j'ai en ma possession datent de 1997. Pour cette année-là, les revenus immatériels pour les intercommunales mixtes dus à l'électricité s'élevaient à près de 17 milliards.

Où en est-on actuellement ?

Il faut savoir que dans le passé, en raison de la fermeture du marché, les petits consommateurs résidentiels payaient trop cher leur électricité. Ce n'était certainement pas une situation socialement favorable puisqu'il existait, en quelque sorte, une espèce d'impôt déguisé, une fiscalité indirecte en raison de laquelle les faibles payaient leur électricité trop cher comparativement aux pays voisins.

Différentes études ont d'ailleurs quantifié cette différence de prix. J'ai déjà eu l'occasion de répondre à des questions et interpellations à la Chambre à ce sujet. Je vous ai fait part des résultats des études que je possédais.

Selon l'étude du Comité de contrôle, la différence de prix était de 10 à 15%, à l'époque où elle avait été réalisée. Vous n'ignorez évidemment pas que le prix de l'électricité varie avec le temps, y compris chez nos voisins.

Par conséquent, c'est une situation extrêmement dynamique. C'est la raison pour laquelle, il y a eu aussi, dans le cadre des décisions gouvernementales du 5 avril, une recommandation très claire au Comité de contrôle afin que cet écart de prix soit réduit de 50% à la fin de cette année, pour aboutir in fine à des prix en Belgique comparables aux prix dans les pays voisins pour juin 2002.

Et c'est d'ailleurs pour commencer à mettre en oeuvre cette décision du gouvernement que le Comité de contrôle a décidé, et il le confirmera aujourd'hui, d'une part, d'une diminution forfaitaire de toutes les factures basse tension de 500 francs, mais d'autre part - et je dirais "surtout" parce que c'est exactement dans la ligne des décisions du gouvernement -, à partir du 1er janvier prochain, il y aura 500 kwh gratuits pour les consommateurs qui bénéficient de tarifs sociaux spécifiques, ce qui équivaut à une diminution de la facture d'électricité pour les plus faibles d'à peu près 3 000 francs par an TVA comprise.

C'est là la situation dans laquelle on se trouvait. C'était la situation d'un monopole de fait qui avait des avantages que je ne conteste pas, mais qui avait aussi le grand inconvénient que les plus faibles payaient bien trop cher leur électricité. Je pense que vous vous réjouirez avec moi qu'à partir de l'année prochaine, il y ait une telle baisse de prix de l'électricité pour les gens qui bénéficient des tarifs sociaux spécifiques.

Il faut faire attention, comme vous l'avez fait, monsieur Eerdeken, à bien faire la distinction entre participation des communes à un gestionnaire de réseau de transport ou de distribution d'une part, et d'autre part, surcharge, donc taxe, donc "heffing" sur le réseau de transport en faveur des communes.

Ce sont deux choses différentes. Je ne préjuge pas des conclusions de la Task Force mais ce n'est pas la même chose.

Ce n'est pas la même chose de dire que les communes prennent une participation dans le gestionnaire du réseau de transport ou de distribution et bénéficient à ce titre de la rémunération de leur capital investi, ou une décision qui consisterait à dire qu'on compense X milliards; si c'est la totalité des 17 milliards de revenus immatériels des communes, cela équivaldrait à une surcharge sur le réseau de transport de 15 centimes par kwh.

Dans la décision du gouvernement, il est indiqué qu'il encouragera les communes à participer au réseau de transport. Rien n'est dit explicitement, dans cette décision, concernant une éventuelle surtaxe sur le transport de l'électricité. Je ne vais pas préjuger des résultats des travaux de cette Task Force.

Je voudrais quand même dire qu'à côté de la participation éventuelle des communes dans le réseau de transport -et il semble en tout cas que les représentants des intercommunales ne soient pas opposés à cette participation, puisque j'ai pu enregistrer différentes déclarations en ce sens, à savoir favorables à cette éventualité si c'est profitable, et si ce ne l'est pas, dans 25 ans-, d'autres participations sont envisageables mais elles ne relèvent pas directement de la compétence de l'Etat fédéral, à

Olivier Deleuze

savoir, comme je l'ai déjà dit plusieurs fois, la participation des communes dans le réseau de distribution et puis, bien entendu, à partir du moment où le marché est ouvert, rien n'empêcherait les communes, suivant des associations entre elles, à déterminer par elles, de vendre de l'électricité ou de vendre des services liés à l'électricité ou au gaz à leurs clients, et donc de faire de la gestion de clientèle.

Je pense, à titre personnel, que les communes ne sont pas mal placées pour faire la gestion de leurs propres clients puisque j'ai l'impression que ces clients, les consommateurs d'électricité et de gaz, ont une certaine habitude culturelle à considérer que c'est la commune qui s'occupe de leurs compteurs de gaz et d'électricité.

Concernant la Task Force elle-même, et je terminerai par là, il y a eu une réunion de la conférence interministérielle de l'énergie le 5 mai dernier réunissant l'Etat fédéral et les régions.

Il a alors été décidé de la représentation des différents niveaux de pouvoir au sein de la task force. Il y aura trois représentants pour le pouvoir fédéral, M. Verhofstadt, M. Vande Lanotte et moi-même. Il y aura trois représentants par Région, dont l'un représentera explicitement les communes. La première réunion de cette task force a lieu le 12 juillet à 14 heures, c'est-à-dire cet après-midi. Cela aurait effectivement pu aller plus vite mais, dans ce métier, je découvre que les choses sont extrêmement lentes, ne fût-ce que pour se mettre d'accord à tous les niveaux de pouvoir pour savoir qui représente qui.

Mevrouw Creyf, in antwoord op uw interpellatie wens ik u te zeggen dat ik de CREG heel dankbaar ben voor al de adviezen die hij ons heeft gegeven. Zoals ik vorige week heb gezegd zijn die openbaar en staan ze ter inzage op de site van de CREG. Deze adviezen zijn zeer goed gedocumenteerd en nuttig. Ze handelen onder meer over de statuten van de transportnetbeheerder. De CREG doet in dit verband heel duidelijke aanbevelingen, geeft duidelijk advies en neemt ook duidelijke beslissingen. Dit is voor mij een grote hulp.

Over de waarde van het net heeft de CREG in zijn advies gezegd dat het goed zou zijn een college van drie bedrijfsrevisoren aan te duiden om een schatting te van de waarde van het net te maken. Ik wenste dit advies niet te volgen omdat ik meen dat het huidige probleem niet de waarde van het net is als een boekhoudkundige waarde enerzijds of als een economische of een vervangingswaarde anderzijds. Hoeveel miljarden de waarde in het ene of in het andere geval bedraagt, zijn cijfers waarover we gemakkelijk kunnen overeenkomen.

Het eigenlijke probleem is dat die cijfers erg van elkaar verschillen. De regering zal daar dus een oplossing voor moeten vinden. Er zijn namelijk twee verschillende schat-

tingen van de waarde van het net. Ik heb niet de indruk dat revisoren een politiek advies kunnen geven over de keuze. Dat is immers niet hun taak.

De vraag is dus wat we moeten beschouwen als waarde van het net. Wanneer wij dat hebben beslist, kunnen we een transportnetbeheerder aanduiden. De aanduiding van de transportnetbeheerder staat op de agenda van de Ministerraad van volgende vrijdag. Ik heb een volledige nota ingediend over de corporate governance-maatregelen en over de aanduiding van de transportnetbeheerder. Als u de adviezen van de CREG hebt gelezen over die aanduiding en over de statuten, dan kent u al in grote lijnen de inhoud van mijn nota.

Ik kan u vandaag niet zeggen wat in de Ministerraad van vrijdag zal worden beslist en of er wel een beslissing zal worden genomen. Ik wens ook een zo snel mogelijke opening van de markt, maar dat is geen doel op zich. De transportnetbeheerder is inderdaad een van twee voorname actoren van een echte markt, de andere is de CREG.

Overigens ben ik tevreden met de beslissing van de regering in verband met de samenstelling van de CREG. Mijnheer de voorzitter, ik verkies een goede beslissing, zelfs als de totstandkoming ervan meer tijd in beslag neemt.

Ik ontken ten stelligste dat mij het mes op de keel zou zijn gezet. De regering heeft beslist dat vanaf 31 december 2000 de consumenten die meer dan 20 gigawattuur per jaar of 45% van de totale markt verbruiken, kunnen kiezen waar ze hun elektriciteit aankopen, terwijl dat voor consumenten die meer dan 10 gigawattuur per jaar verbruiken, wat 49% van de markt is, pas ingaat op 31 december 2002.

Het moet duidelijk zijn : naarmate men de drempel verlaagt, kiezen meer klanten voor het distributienet en niet voor het transportnet. De verlaging heeft dus zeker een invloed op de inkomsten van de gemeenten.

Voorts laat ik opmerken dat er op 5 mei overleg is gepleegd met de gewesten. Toen vond ook de concertatie over de task force plaats. Gelet op de bevoegdheidsverdeling is er geen consensus nodig, maar het is wel opportuun. Aangezien de gewesten voor klanten die op het distributienet zijn aangesloten, de markt reeds kunnen openstellen, kan dit een domino-effect teweegbrengen. Wie het snelst zijn elektriciteitsmarkt opengooit, bepaalt hoe snel de volledige markt wordt opengesteld. De gewesten zijn het eens met de door de federale regering vooropgestelde datum.

Men heeft de traagheid aangeklaagd. Welnu, de uiteindelijke uitvoering van de doelstellingen is slechts met zes maanden vertraagd.

Olivier Deleuze

Wat is de situatie vandaag ? Op federaal vlak is er de commissie voor Regulatie van Elektriciteit en Gas. Volgens mijn informatie, zijn er vooralsnog geen distributie-beheerders of transportnetbeheerders, noch op federaal, noch op gewestelijk vlak. Er is dus een groot verschil tussen wat er in de tekst staat en wat er op het terrein gebeurt. De belangrijke klanten onderhandelen vandaag al over gunstarieven en kunnen een leverancier kiezen. Sommige van hen kopen hun elektriciteit zelfs niet meer bij Electrabel. De facto bestaat de vrije markt voor de grote klanten.

Ik beseft dat de streefdatum er snel aankomt. Geen enkel gewest zal voor die datum de markt kunnen openstellen, wat er ook werd beslist.

Wat de windmolens in zee betreft, werd ik verleden week nog geïnterpelleerd over de gevaren verbonden aan economische activiteiten in zee.

Het is evident dat men niet zo maar mag beslissen windmolens in zee te installeren. Daarom heb ik dan ook advies gevraagd aan de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling teneinde te weten in welke omstandigheden het goed en nuttig is windmolens in zee te installeren.

Ik heb nu een advies van de CREG en een van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling. Beide adviezen zijn natuurlijk openbaar. Daarom wordt dit voorstel van koninklijk besluit nu vrijdag aan de Ministerraad voorgelegd. Het is de rush voor het reces. Ik kan natuurlijk niet anticiperen op de beslissing van de Ministerraad, maar het is duidelijk dat, als men vanaf 2004 3% elektriciteit wenst te hebben, die 3% in heel belangrijke mate afkomstig zal zijn van de windmolens in zee. Immers, om 3% elektriciteit te hebben, moet men een geïnstalleerd vermogen hebben van iets als 800, 1 000 of 1 200 megawatt en 1 200 megawatt windmolens zal men niet installeren op onze 30 000 vierkante kilometer. Er is er wel een in Halle, en nog een elders, maar dat zijn windmolens. 3% elektriciteit zal echter hoofdzakelijk van de zee komen. Ik acht dat heel belangrijk, want zoals de gewesten die dat in decreten hebben geschreven, wens ik dat het echt gebeurt. Daarom moet dat koninklijk besluit er komen en het zal er komen. Het is niet het enig noodzakelijke koninklijk besluit, er zijn er nog twee andere. Een daarvan heeft te maken met de wetgeving rond de bescherming van het mariene milieu en dat behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Aelvoet. Een ander koninklijk besluit heeft te maken met de kabel die tussen de windmolens en de stranden moet komen en dat behoort vooral tot de bevoegdheid van de heer Picqué. Het koninklijk besluit dat ik wens uit te vaardigen, wordt echter vrijdag 14 juli aan de Ministerraad voorgelegd.

M. Claude Eerdekens (PS) : Monsieur le président, j'ai écouté très attentivement la réponse de M. le secrétaire d'Etat qui connaît en effet très bien son dossier. Je suis

convaincu que M. Deleuze, en un an de présence au sein du gouvernement, aura pu comprendre la difficulté de ce dossier de l'électricité et qu'une présence dans un exécutif peut apporter une autre perception que celle qu'on pouvait en avoir auparavant.

Cela dit, je relève que les communes ont trois sources de revenus pour l'instant; c'est exact. Le revenu d'une participation d'actionariat dans une société privée est une question qui ne doit pas nous concerner; c'est évident. Le dividende matériel résultant de la propriété du réseau restera et n'est nullement menacé dès lors que les communes sont propriétaires de leur réseau.

Alors, où se situe notre crainte ? En matière de dividende immatériel. Il se partageait entre l'actionnaire privé et les communes dans les intercommunales mixtes, uniquement entre les pouvoirs publics dans les intercommunales pures. Vous avez cité le chiffre de 17 milliards concernant les intercommunales mixtes; je suis convaincu que votre chiffre est exact. Si j'ai cité 22 milliards, c'est en additionnant ces 17 milliards aux revenus du dividende immatériel pour les intercommunales pures, où le dividende est beaucoup plus important proportionnellement pour les communes puisqu'il n'y a pas de rémunération de l'actionnaire privé.

La réforme : vous dites que, le 5 avril, il a été décidé d'encourager les communes, le cas échéant, à participer à la gestion du réseau de transport; je ne veux pas jouer au devin, mais je prends date avec vous pour constater ce qui se passera. Les communes sont invitées à investir. Je pense que le partenaire privé a un intérêt stratégique à désinvestir : la libéralisation du marché de l'électricité n'est pas une bonne chose pour le partenaire privé qui avait une situation monopolistique en Belgique; il a donc intérêt à bénéficier d'un rachat de ses parts par les communes pour réinvestir, via le groupe Suez, dans une série de secteurs d'avenir, plus rentables que l'électricité.

Il a apporté à l'actionnaire privé des intercommunales mixtes des revenus colossaux dans le passé, vu l'absence de taxation sur les revenus des intercommunales, tout en bénéficiant en prime de la technique des revenus définitivement taxés.

Cela impliquait un impôt moindre pour l'ISOC par rapport aux autres sociétés commerciales. Il y a six ou sept ans, on a compensé cela par un impôt producteur. A coup sûr, les communes ne vont pas faire une bonne affaire en investissant dans la gestion du réseau de transport. En tout cas, on le verra à l'autopsie. Si elles se lancent dans cette voie, on va les obliger à mobiliser des capitaux importants.

Par ailleurs, vous avez dit que le gouvernement souhaitait rendre éligibles les entreprises publiques de distribution. C'est une très bonne mesure et je ne peux que m'en féliciter. Mais cela entraînera un effet pervers, à savoir

Claude Eerdekens

une nouvelle perte pour les communes. Il faut préciser que sous les précédentes législatures, lorsque M. Mays-tadt était ministre des Finances, il rêvait de fiscaliser les revenus des communes au sein des intercommunales. Aucun accord n'est intervenu à ce propos au sein des gouvernements précédents parce qu'il y aurait eu un assèchement par le biais de la fiscalité. Il était pourtant logique d'imaginer de fiscaliser une activité qui est de nature commerciale.

Dès lors que nous entrons maintenant dans l'optique du grand marché, les revenus des communes seront évidemment fiscalisés, ce qui impliquera un nouvel assèchement auquel on n'a peut-être pas été suffisamment attentif.

En tant que socialiste, je me réjouis que le gouvernement permette une réduction du prix pour les petits consommateurs et leur accorde 500 kilowatts gratuits. Il est évident que vous avez pris une bonne mesure en permettant aux plus modestes de bénéficier d'une réduction sensible. Cela dit, cette mesure devra être financée par une nouvelle réduction des revenus des communes dans les intercommunales car il est évident que cette économie accordée aux plus faibles impliquera forcément un nouvel assèchement des dividendes communaux.

Par ailleurs, je vous fixe rendez-vous dans trois ans car je suis convaincu que la nécessaire réduction du prix de l'électricité en Belgique - qui est effectivement trop chère chez nous en raison d'une situation de monopole bien connue tant de la part d'une société privée que des communes - aura pour conséquence que les plus faibles paieront beaucoup plus cher l'électricité, de façon directe ou indirecte. En effet, les gens qui bénéficieront des tarifs préférentiels seront les gros consommateurs qui savent s'organiser. Les groupes de distribution dans l'alimentation vont demander les meilleures conditions de prix pour l'ensemble de leurs magasins. Les grandes entreprises vont faire de même. Je peux vous citer l'exemple douloureux, qui a d'ailleurs justifié mon interpellation, d'une petite intercommunale pure qui rapporte 35 millions à une commune bien déterminée. Une entreprise de carrière représente à elle seule 12% du chiffre d'affaires de cette intercommunale. Or, cette entreprise de carrière fait jouer la concurrence entre la petite intercommunale pure, le groupe Electrabel et aussi une société allemande. Il semblerait que les Allemands empochent le marché, ce qui impliquera pour l'entreprise une réduction de 20 millions à l'achat de l'énergie mais également une perte de revenus de 10 millions pour l'intercommunale et le licenciement de 3 personnes. Ce sont donc 10 millions qui seront perdus par une commune parce qu'une entreprise privée gagnera 20 millions de plus. Elle devra donc lever 10 millions d'impôts supplémentaires. Cela signifie qu'à terme, tous ceux qui auront les moyens de faire jouer la concurrence, à savoir les entreprises, les gens

bien organisés et les plus fortunés, paieront l'électricité moins cher. Les dividendes des communes seront par conséquent asséchés également au niveau du dividende matériel et des impôts énormes devront être levés. A mon avis, dans trois ans, les communes vont devoir lever l'équivalent de 30 milliards d'impôts si l'on ne prend pas des mesures pour éviter cette dérive. Nous vivons un exemple de libéralisation effrénée qui ne profitera pas au plus grand nombre et aux petits consommateurs, mais qui permettra à ceux qui gagnent le plus de gagner davantage encore. D'un autre côté, les petits consommateurs devront payer, par la fiscalité, trois fois ce qu'ils gagneront au niveau de la réduction du tarif.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor zijn antwoord en voor de eerlijkheid waarmee hij toegeeft dat de liberalisering in België nog geen feit is.

Mijnheer de staatssecretaris, u zegt dat u uw tijd wilt nemen en een goede omzetting verkiest boven een snelle. Ik stel vast dat we de positie van Griekenland evenaren en de laatste in Europa zijn om de liberalisering te realiseren. U zegt dat u niet te vinden bent voor een liberalisering non-contrôlée en non-gérée. Ik wijs erop dat België gekozen heeft voor een gereguleerde opening van de markt. Dit betekent dat er regels moeten zijn. Dat is de essentie van een gereguleerde opening van de markt. Die regels moeten door de regering worden vastgelegd. U moet ze vastleggen. Wat stellen we echter vast? De regels zijn nog niet vastgelegd. De uitvoeringsbesluiten zijn nog niet genomen. Dit kan misschien vrijdag gebeuren.

Zolang de liberalisering geen feit is, zullen de kleine gebruikers niet kunnen genieten van de prijsverlaging. Bij herhaling hebt u erop gewezen dat dit voor u een belangrijk punt is. Door de liberalisering te blijven bestuderen en uit te stellen, realiseert men niet wat men vooropgesteld had, in casu de prijs voor de gezinnen te doen dalen. Ik ben in het bezit van een cijfertabel van een internationaal bureau dat de prijseffecten van de marktopening heeft berekend. Als ik de tabel inzake gezinsverbruik bestudeer en de Belgische prijs per kilowattuur - weliswaar geïndexeerde prijzen - van juli 1999 vergelijk met die van april 2000 stel ik een prijsstijging voor de kleine verbruiker vast van 2,04%. Niettegenstaande alle verklaringen van gewestelijke en federale overheden over prijsverlagingen, is het omgekeerde waar en worden we geconfronteerd met een prijsstijging van 2,04% op 1 jaar. In Duitsland daarentegen is de prijs in diezelfde periode met 10,23% gedaald. Mijnheer de staatssecretaris, men kan niet beweren dat we reeds de gunstige gevolgen van de liberalisering van de markt op de prijs voor de kleine gebruikers voelen. Voor de gezinnen is dit geen goed nieuws.

Simonne Creyf

Mijnheer de staatssecretaris, de situatie is, mijns inziens, juridisch aanvechtbaar. We hadden in orde moeten zijn. Er is een juridisch vacuüm ontstaan voor een aantal grote bedrijven die onderhandelingen zouden moeten kunnen aangaan met andere leveranciers. Op dit ogenblik is er echter een juridisch vacuüm.

Ik ga wat dieper in op de relatie met de gewesten. In deze materie botsen we voortdurend op de grens van de bevoegdheden. Heel wat bevoegdheden in deze materie behoren tot de gewesten. Men zal, mijns inziens, samenwerkingsakkoorden moeten afsluiten. U zegt dat er overleg moet zijn, geen consensus. Als men er niet in slaagt samenwerkingsakkoorden af te sluiten, zal het verkeerd lopen. De vergunningen moeten op elkaar worden afgestemd, er moeten heel wat toelatingen worden gegeven. De verschillende beleidsniveaus moeten op elkaar worden afgestemd. Er zal meer nodig zijn dan overleg.

Wat de windmolens betreft, ben ik het helemaal met u eens dat windmolens, zeker in zee, een grote rol zullen spelen als we tegen 2004 de grens van 3% hernieuwbare energie willen halen. Als de 3% tegen 2004 niet wordt gehaald, hangen ons boetes boven het hoofd. Ik stel vast dat de regering veel te laat is om de nodige besluiten terzake te nemen. U had reeds in september een concessie willen geven. Dat is onmogelijk. Al de koninklijke besluiten moeten nog worden genomen. U moet nog adviezen inwinnen. Ik vrees dat we boetes zullen moeten betalen omdat we de 3% tegen 2004 niet zullen halen.

Dit is de schuld van de federale regering, die veel te laat komt met de inwerkingtreding van de procedures om de windmolens in zee te kunnen vergunnen. U zegt dat uw koninklijk besluit terzake vrijdag op de Ministerraad zal worden besproken. Is dat ook het geval voor het koninklijk besluit dat mevrouw Aelvoet moet nemen ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'Etat : Monsieur le président, chers collègues, je répondrai d'abord à M. Claude Eerdekens.

1. La participation des communes dans un réseau de transport ou de distribution n'a pas le caractère incertain d'une participation chez un producteur d'électricité. En effet, il faudra de toute manière transporter l'électricité et on peut, à 2% près, prévoir le 1er janvier la quantité d'électricité qui sera transportée et distribuée jusqu'au 31 décembre. Dès que le taux de rentabilité convenu avec le gestionnaire du réseau de transport est connu, on peut prévoir quelles seront les rentrées. Il y a donc une stabilité, y compris dans un marché ouvert puisqu'il n'y a pas de concurrence dans le transport. En ce qui concerne la distribution, il n'y aura pas non plus de concurrence car j'imagine mal qu'il puisse y avoir plusieurs distributeurs pour un même client.

2. Les communes n'ont pas encore déterminé comment elles vont faire pour compenser les pertes de revenus immatériels. Toutefois, j'attire votre attention sur la grande importance de l'évaluation de la valeur des réseaux de transport et de distribution. Si cette évaluation est élevée, cela coûtera d'autant plus cher à celui, quel qu'il soit, qui souhaite prendre une participation. Cette évaluation a donc de multiples conséquences.

3. Dans un marché ouvert, j'ai l'impression que les communes auront avantage à jouer un rôle dynamique, y compris en ce qui concerne la vente d'électricité et la vente de services. En effet, si les communes se contentaient de constater la perte de leur monopole, et donc la perte de leur influence dans le secteur, elles enregistreraient ipso facto une perte de revenus. La question est donc de voir comment compenser cette perte de monopole, peut-être en prenant des initiatives de manière à devenir un des opérateurs du secteur.

De opening van de markt voor grote klanten is een feit. De transporttarieven zijn openbaar gemaakt, dus iedereen kent de maximale tarieven die men zal betalen. Er zijn trouwens publieke voordelen.

U moet de situatie niet anders beschrijven dan ze is. Wat is de situatie ? Het monopolie werd nooit in vraag gesteld. De producent had een monopolie en een systeem voor het bepalen van de prijzen, waarop weinig mensen invloed hadden. Hierdoor betalen de zwakken en de residentiële consumenten meer dan in de buurlanden. Dat is de situatie. De consumenten betalen sinds 13 juni niet plotseling meer.

C'est absolument contraire à la vérité. Par ailleurs, je vous informe que le comité de contrôle a décidé de mettre en oeuvre les décisions du gouvernement. La plus importante des décisions que le comité de contrôle va officialiser aujourd'hui est une diminution de 3 000 francs de la facture d'électricité pour les revenus les plus faibles. Dans le passé, le monopole a fait en sorte que les gros consommateurs ne payaient pas cher alors que les petits payaient cher.

Er is alleen concertatie met de Gewesten mogelijk inzake de opening van de markt. Daarstraks heb ik over de opening van de markt en het domino-effect gesproken. Daar is geen consensus. Niemand van de vier gesprekspartners kan de andere dwingen eenzelfde kalender tot opening van de markt te volgen. Er is immers een scheiding van bevoegdheden. Is de klant aan het transportnet of aan de distributie verbonden ?

Het gaat anders bij de groene certificaten of de vergunningen. Daar moet natuurlijk een harmonisatie komen. Als men een markt wil creëren voor groene certificaten in België, moet men het eens zijn over de definitie. Als er

Olivier Deleuze

geen eensgezindheid over de definitie komt, moet het duidelijk worden welke Vlaamse groene certificaten in Wallonië al dan niet worden geaccepteerd en vice versa. Daarover moet een sluitend akkoord worden gesloten, anders zal het niet werken.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, de cijfers zijn het jongste jaar met 2,04% gestegen. Duitsland, die de markt volledig heeft opengegooid, kent een daling van 10,23%.

De hoge prijs zou te wijten zijn aan het monopolie. Dat is inderdaad door vroegere cijfers, zowel van Test Aankoop als van het Controlecomité, naar voren gebracht. Ik spreek enkel over de stijging van het laatste jaar.

Tenslotte betwijfel ik of de markt voor de grote bedrijven effectief open is.

Le **président** : En conclusion de cette discussion, une motion de recommandation a été déposée par MM. Charles Michel, Claude Eerdekens, Jos Ansoms et Daan Schalck. Elle est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de M. Claude Eerdekens et Mme Simonne Creyf

et la réponse du secrétaire à l'Energie et au Développement durable, compte tenu de l'impact attendu de la libéralisation du secteur de l'électricité sur les revenus des communes, revenus ayant la forme de dividendes immatériels ou non;

compte tenu du manque d'information dont bénéficient les communes à ce sujet;

demande au gouvernement :

- de mettre rapidement en place la Task Force devant réunir représentants de l'Etat fédéral, des entités fédérées et des villes et communes;

- de faire procéder à une évaluation de la réelle perte de revenus que subiront les communes;

- d'analyser dans quelle mesure cette perte de revenus pourrait être compensée par une intégration des communes au GRT;

- de dresser un inventaire des autres mesures qui pourraient être adoptées afin de compenser pour les communes les pertes évoquées."

Tot besluit van deze bespreking werd een motie van aanbeveling ingediend door de heren Charles Michel, Claude Eerdekens, Jos Ansoms en Daan Schalck. Ze luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heer Claude Eerdekens en mevrouw Simonne Creyf

en het antwoord van de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, gelet op het verwacht effect van de liberalisering van de elektriciteitssector op de inkomsten van de gemeenten, inkomsten die al of niet de vorm van immateriële dividenden aannemen;

gelet op het gebrek aan informatie waarmee de gemeenten dienaangaande worden geconfronteerd;

verzoekt de regering :

- de Task Force, die uit vertegenwoordigers van de federale overheid, de deelgebieden en de steden en gemeenten moet worden samengesteld, onverwijld op te richten;

- het echte inkomstenverlies waarvan de gemeenten het slachtoffer zullen zijn, te laten ramen;

- te analyseren in welke mate dat inkomstenverlies door een integratie van de gemeenten in de transportnet-beheerder zou kunnen worden gecompenseerd;

- een lijst op te stellen van de overige maatregelen die zouden kunnen worden getroffen teneinde bovengenoemde inkomsten van de gemeenten te compenseren."

Le vote sur la motion aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de motie zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Daan Schalck aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de verhoogde voorlopige aanrekeningen vanwege Electrabel aan de particuliere klanten" (nr. 2309)

Question orale de M. Daan Schalck au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "la majoration des imputations provisoires de la part d'Electrabel à charge des clients particuliers" (n° 2309)

De heer **Daan Schalck** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, ongetwijfeld kennen de meesten onder ons het systeem van voorafbetalingen dat door Electrabel wordt toegepast. Er wordt een maandelijks of tweemaandelijks bedrag voor energie vastgesteld op basis van het verbruik van het vorige jaar. Op die manier weet de klant ongeveer wat hij gedurende een heel jaar zal moeten betalen, zodat hij op het einde van het jaar niet door een torenhoge factuur kan worden verrast.

In de loop van het jaar hebben u en minister Stevaert - op Vlaams niveau - een aantal prijsverlagingen aangekondigd. Samen met u verheug ik mij over de inspanning die voor sociaal zwakkeren wordt geleverd. In de loop van

Daan Schalck

volgend jaar zou de rekening opnieuw met 3 000 frank verminderen. Nu blijkt dat mensen die hun definitieve afrekening tijdens het voorjaar hebben gekregen, meer moeten betalen voor hun energie dan vorig jaar. Zelfs mensen die minder hebben verbruikt, krijgen toch een hogere voorlopige rekening. Dit geldt vooral voor het gas, maar ook in mindere mate voor elektriciteit. Electrabel verklaart dit aan de hand van de zeer zachte winter. Men wil voorkomen dat de mensen bij een strengere winter worden verrast. Ook de gestegen petroleum prijzen zouden een invloed hebben op de andere energieprijzen.

Voor de klanten is dit op zijn minst verwarrend. Wij lezen al maanden dat de energieprijzen zullen dalen, niet alleen door de liberalisering maar ook door de goede maatregelen die zowel door uzelf als door bijvoorbeeld minister Stevaert op Vlaams niveau worden genomen. Nu krijgt men een voorlopige aanrekening voor volgend jaar die hoger ligt.

Ik heb dan ook een aantal vragen. Wie bepaalt op basis van welke parameters de voorlopige aanrekening wordt berekend? Doet Electrabel dit autonoom of heeft het Controlecomité terzake ook iets te zeggen? Wat zijn de huidige parameters, als die er al zijn? Is het mogelijk dat alleen de zachte winter en de stijgende olie prijzen een stijging van de elektriciteits- en gasprijzen kunnen verklaren?

Als die verklaring daarin te vinden is, evolueren de prijzen van dezelfde energievormen in de ons omringende landen dan in gelijke mate? U hebt daarnet zelf gezegd dat de prijzen voor elektriciteit 15% te hoog liggen. Als er al een verantwoording zou bestaan voor een hogere voorlopige aanrekening dan meen ik dat die stijging in de ons omringende landen hoger zou moeten liggen want ook daar is er een zachte winter geweest en is men onderhevig aan de stijgende olie prijzen.

Stijgen de prijzen even sterk voor de bedrijven of zijn het opnieuw enkel de particulieren die via hun voorafbetaling worden getroffen en gedurende een heel jaar een hogere prijs zullen betalen om volgend jaar misschien een deel terug te krijgen?

Staatssecretaris **Olivier Deleuze** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Schalck voor zijn vraag. Sommige delen van mijn antwoord zijn heel technisch. Ik zal u de tekst overhandigen want u hebt mij onder andere naar de parameters gevraagd. In deze tekst vindt u de volledig uitleg.

Op 21 februari heb ik deze vraag gesteld aan het Controlecomité. Ik heb een antwoord gekregen van het Controlecomité met een beschrijving van alle parameters, met inbegrip van het klimaat. Ik zal u dat document overhandigen zodat ik u nu niet lastig moet vallen met de mathematische formules.

In antwoord op uw vraag herhaal ik dat het programma van tariefverlagingen, waarover vandaag door het Controlecomité zal worden beslist, tussen 1 juli 2000 en 1 juli 2002 tot een geleidelijke daling van de prijzen zal leiden. Ik heb dit daarstraks reeds uitgelegd.

Wat betreft de berekeningen van de tussenliggende facturen worden de tarifaire maatregelen slechts in aanmerking genomen nadat zij het voorwerp zijn geweest van een aanbeveling van het Controlecomité. De procedure van berekening van tussenliggende facturen wordt beslist door het Controlecomité en zij heeft het voorwerp uitgemaakt van een ministerieel besluit van 16 mei 1997. De toepasbaarheid van dat ministerieel besluit wordt beschreven in de technische nota van het Controlecomité.

Wat zijn de parameters voor de laagspanningsactiviteit? Er is een parameter die de evolutiefactor beschrijft van de prijzen. Er is een parameter die de evolutie weergeeft van de parameters zonder brandstoffen - ME - en met brandstoffen - MC - voor de komende twaalf maanden in vergelijking met hun ontwikkeling in de loop van het afgelopen jaar. De eventuele tussenkomst van tarifaire maatregelen wordt in aanmerking genomen.

Er is een parameter "expansiefactor van het gebruik", dus kilowattuur. Deze is gelijk aan 1 voor het gebruik dat lager ligt dan 7 500 kilowattuur per jaar en voor het gedeelte van het gebruik dat 7 500 kilowattuur overschrijdt - bijvoorbeeld bij elektrische verwarming - vertaalt deze parameter zich in een eventuele expansie van het gebruik in de hypothese dat het komende jaar normaal zal zijn vanuit het klimatologisch standpunt gebaseerd op het gemiddelde van de graaddagen van de laatste 30 jaar in verhouding tot de realiteit van het afgelopen jaar.

Dit is dus een factor die voorziet of het zal regenen.

Voor het aardgas voor huishoudelijk gebruik, is er een evolutiefactor van de prijzen resulterend uit de voorziene evolutie van de parameters, analoog met de eerste parameter van elektriciteit, zijnde interne brandstof en buitenbrandstof. Er is ook een expansiefactor, gelijkwaardig aan die van de elektriciteit die te maken heeft met het gemiddelde klimaat van de jongste dertig jaar.

Naast het effect van een stijging van het verbruik of van de prijzen van de brandstof, kan de stijging van de parameters van de prijzen zonder de brandstof ook bijdragen tot een prijsstijging.

De prijzen in de buurlanden evolueren in verhouding tot de hoogte van deze kosten. Terzake is de beslissing van de regering belangrijk. Die wil dat, indien er een handicap komt voor de elektriciteit, ik spreek niet over gas, 50% van de handicap moet worden overwonnen tegen 31 december 2000 en 100% van de handicap tegen 30 juni 2002. Er is ook een gemiddelde stap. Dat is belangrijk.

Olivier Deleuze

Mochten wij vaststellen dat de prijzen voor elektriciteit in de buurlanden lager zouden zijn, dan zullen wij een kalender volgen voor de inhaling van dit verschil.

Voor niet-residentiële klanten wegen de tarifaire termen die de distributiekosten weergeven, dus zonder de vervoerde energie en dus meer onafhankelijk van de dollar of van de koers van de brandstof, relatief minder door in de factuur dan voor de residentiële klanten. Bijgevolg zijn de prijzen van de niet-residentiële klanten gevoeliger voor de stijgingen of dalingen van de brandstofprijzen.

Enerzijds werd er gesproken van de opening van de markt en de daling van de facturen. Anderzijds zien de mensen het tegenovergestelde. Er is een probleem van timing.

Het verwezenlijken van de beslissingen van de regering van 5 april 2000, vergt tijd. Tot het moment dat dit volledig wordt toegepast, is het oude systeem, dat nooit in vraag werd gesteld, van kracht. Momenteel is er dus nog steeds een stijging. Sinds 1 juli echter betaalt iedereen 500 frank minder en sinds 1 januari is er 3000 frank korting voor de mensen die genieten van een sociaal tarief. Tussen nu en december zullen op het Controlecomité nog bijkomende voorstellen worden gedaan voor de inhaling van die handicap van 50%, en dan zullen wij het verschil beginnen te voelen.

Nu is er een probleem van timing, van de beslissingen die werden genomen op 5 april 2000.

De heer **Daan Schalck** (SP) : Mijnheer de staatssecretaris, het zou goed zijn dat het Controlecomité erop toeziet dat Electrabel de genomen maatregelen onmiddellijk doorrekent in de voorlopige aanrekening die aan de mensen wordt gestuurd en niet wacht tot de eindafrekening.

De meterstand wordt in de loop van juni of juli opgenomen. Het Controlecomité neemt een aantal beslissingen die vanaf volgende maand van kracht worden. Het zou het best zijn dat het resultaat van die beslissing vanaf volgende maand in mindering wordt gebracht op de voorlopige factuur.

Die 3 000 frank voor de minderbedeelden betekent een vrij aanzienlijk bedrag per maand dat onmiddellijk in rekening zou kunnen gebracht worden en dat niet pas volgend jaar bij de afrekening bij wijze van korting wordt teruggegeven.

Ik vind niet dat het aan Electrabel is om die bedragen te beleggen. Het zou goed zijn dat de mensen dit onmiddellijk merken in hun voorlopige afrekening.

We hebben vastgesteld dat Saoedi-Arabië nu toch bereid zou zijn om meer petroleum op de markt te brengen. Het is voor iedereen waarschijnlijk koffiedik kijken om te weten of dit zijn invloed zal hebben op de petroleum-

prijzen. Als dit invloed heeft, dan zou het goed zijn die tussentijdse afrekeningen bij te sturen zodat Electrabel niet gedurende een jaar dat geld voor zich houdt om dan pas bij de eindafrekening vaststelt dat iedereen recht heeft op een teruggave.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over "de stijging van de gasfactuur" (nr. 2363)

Question orale de Mme Simonne Creyf au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable sur "l'augmentation de la facture de gaz" (n° 2363)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, mijn vraag sluit gedeeltelijk aan bij de vraag van collega Schalck maar ik zal enkel over de gasfactuur spreken. Ik ga uit van dezelfde vaststelling, namelijk dat de gebruikers van aardgas - 60 tot 70% van de Belgische gezinnen, iets meer in Vlaanderen, iets minder in Wallonië - een forse stijging van de gasfactuur kunnen verwachten. Het voorbije jaar steeg de prijs van het gas reeds, maar het is nog niet gedaan, integendeel.

Zoals collega Schalck reeds zei, zijn de gasprijzen gekoppeld aan de olieprijsen, die fors gestegen zijn. Door het mechanisme van de indexering volgt daarop een prijsstijging van het gas, zij het gemiddeld een zestal maanden later. Intussen is de prijsstijging echter reeds een feit.

Bovendien er nog de berekening van de provisies, waarover collega Schalck het ook al had. Het in het verleden betaalde bedrag wordt vermenigvuldigd met een aantal parameters, onder meer de prijsevolutie en het consumptiegedrag, maar ook de klimatologische gegevens, waarvoor het KMI wordt ingeschakeld. De voorbije twee jaren staan bekend als zachte jaren. Voor het volgende jaar wordt een correctie naar een normaal jaar toegepast, wat een stijging zou betekenen.

Voor de consument is dat dus een dubbele stijging, enerzijds door de koppeling aan de olieprijsen, anderzijds door de correctie naar boven in het licht van de klimatologische omstandigheden. Daarboven komt nog 21% BTW, waardoor het bedrag nogmaals evenredig stijgt. Men verwacht zelfs dat de prijzen voor de gebruiker met 25 tot 30% zouden kunnen stijgen. Zal de regering dit zomaar laten gebeuren ?

Simonne Creyf

Ten eerste, de prijzen worden conventioneel vastgelegd. De regering zou echter een voorstel kunnen doen aan het Controlecomité. Daarvoor zijn verschillende formules mogelijk. Samen met collega Leterme, hebben wij een wetsvoorstel ingediend om de eerste vijftig gigajoule te rekenen aan 6% BTW in plaats van aan 21% BTW. Men zou ook het vast recht kunnen verminderen of afschaffen. Men zou ook de BTW kunnen verlagen tot 16%. Bij ons bedraagt de BTW immers 21%, terwijl zij in een aantal omringende landen 16% bedraagt.

Ten tweede, is er de periodiciteit van de facturen. Indien, zoals gesuggereerd, de prijzen zouden dalen, zal men gezien de provisies toch te veel voorschotten hebben betaald.

Ten derde, ook de berekening van de gasprijs zelf zou op een meer transparante wijze kunnen gebeuren. Collega Schalck heeft gevraagd naar de diverse parameters, en dat zijn er heel wat. Ik ben ook in het bezit van een nota met alle parameters. Wie kan echter de eindfactuur nog begrijpen? De tariefformules zijn zeer ingewikkeld. We kunnen ons ook vragen stellen bij de controle hierop.

Ten vierde, een versnelde liberalisering zou moeten leiden tot prijsdalingen. Het CREG-advies inzake de liberalisering van het gas is echter vernietigend.

Ten vijfde, ik vernam ook graag de mening van de staatssecretaris over het voorstel van de CREG om Distrigas op te splitsen in een apart bedrijf voor het transport van aardgas en een bedrijf dat aardgas koopt en verkoopt.

Ten slotte, aardgas is een milieuvriendelijke energiebron. Dit zou de staatssecretaris toch wel moeten bekoren. Waarom voorziet men niet in een autonome prijs voor het gas? Ik stel het koppelingsmechanisme niet in vraag, dat werd ons de voorbije dagen voldoende verklaard. Vindt de staatssecretaris het nog langer verdedigbaar dat er voor het aardgas geen autonome prijs bestaat?

Staatssecretaris **Olivier Deleuze** : Mijnheer de voorzitter, collega's, gas is inderdaad milieuvriendelijker dan andere brandstoffen. Daarom heeft de regering trouwens maatregelen genomen voor het promoten van voertuigen die op LPG rijden. Wij voeren die maatregelen geleidelijk in. Dit gaat echter over de toekomst en is geen antwoord op uw vraag.

Wat het gas betreft, bevinden wij ons in een gelijkaardige positie als voor de elektriciteit. We komen uit een situatie waar de markt gesloten was. Er bestond dus weinig vrijheid voor de klanten, zeker niet voor de residentiële klanten. Ik wens tot een opening van de markt te komen die moet leiden tot een prijsvermindering. Ik zal er in elk geval naar streven dat men in België geen hogere prijs betaalt dan in de ons omringende landen. Daarom heeft de regering op 5 april 2000 mij de opdracht gegeven

advies te vragen aan een reeks eminente operatoren over het ritme van de liberalisering van de gasmarkt. Ik moest voor 1 juni 2000 een nota voorleggen aan de regering, wat ik ook heb gedaan. Na consultatie van de actoren zijn de werkgroepen voor de liberalisering van de gasmarkt opgestart.

Ik hoop dat we komen tot gelijkaardige beslissingen als voor de elektriciteitssector. Enerzijds gaan we dus naar een versneld openstellen van de markt, anderzijds houden wij rekening met de milieuproblemen en de sociale maatregelen die moeten worden genomen. Ik hoop dat die maatregelen nog versterkt worden inzake de consumptie van gas.

De interkabinettenwerkgroepen zijn nu dus aan het werk. Voor mij is alles bespreekbaar. Voor de elektriciteit hebben wij bijvoorbeeld het afschaffen van het vast recht beslist. Voor gas ligt het voorstel ter tafel; ik zeg nog niet dat het beslist zal worden. Een versnelde opening van de markt, de splitsing van Distrigas enzovoort, niets is vandaag uitgesloten.

Laten we duidelijk zijn over de drie doelstellingen. De eerste doelstelling is het openstellen van de markt, dus het volgen van de Europese Richtlijn. De tweede doelstelling is natuurlijk het beschermen van de residentiële consumenten. De derde doelstelling is rekening te houden met het milieu, door bijvoorbeeld warmtekracht en alles wat daarmee te maken heeft. Ik kan nu nog niet zeggen welke beslissingen zullen worden genomen. Ik hoop dat in de Ministerraad van 20 juli 2000 daarover een beslissing zal worden genomen.

U weet dat er een verband bestaat tussen de gas- en de petroleumprijzen, door het contract dat met de grote operatoren werd gesloten. Ik denk dat men op twee manieren moet proberen de gasprijs te doen dalen. Net als in de elektriciteitssector moet er enerzijds een opening van de markt komen, wat op zich al een invloed zal uitoefenen op de gasprijs, en anderzijds moet punt 8 van de regeringsbeslissing toegepast worden, wat kan leiden tot een gelijkaardige situatie als die voor elektriciteit.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, wij zullen dus moeten wachten op de verslagen van de interkabinettenwerkgroep?

Staatssecretaris **Olivier Deleuze** : Ik leg u de situatie uit binnen de regering.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Wij wachten dus op de beslissing van de regering nadat zij het verslag van de interkabinettenwerkgroep zal hebben ontvangen.

Ik wil erop wijzen dat Distrigas heeft berekend dat er, zelfs met een liberalisering van de markt, geen sprake van zal zijn van een daling van de gasprijs.

Simonne Creyf

Integendeel, met de liberalisering zal de gasprijs stijgen met 10%. We moeten nagaan of dit samen met de elektriciteitsprijs niet te zwaar gaat doorwegen voor de gezinnen, de kleinverbruikers. Op het vlak van energie tasten we anders de koopkracht van de kleine gezinnen aan. Mijnheer de staatssecretaris, zal de regering dit laten gebeuren of is ze van plan zelf in te grijpen? We wachten dus op de beslissing van de regering.

Staatssecretaris **Olivier Deleuze** : Ik hoop dat de regering in staat zal zijn om de situatie met betrekking tot elektriciteit en gas, die sedert tientallen jaren bestaat, te veranderen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Georges Lenssen aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de stand van zaken bij het opsporen van niet-verzekerde auto's" (nr. 2311)

Question orale de M. Georges Lenssen au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la situation en matière de repérage des voitures non assurées" (n° 2311)

De heer **Georges Lenssen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit een artikel in "De Gazet van Antwerpen" van 6 juli 2000 blijkt dat het aantal onverzekerde auto's dat betrokken is bij verkeersongevallen een stijging kent met 21%. Ook bij vluchtmisdrijven zijn heel wat onverzekerde chauffeurs betrokken. De schadeloosstelling van slachtoffers van verkeersongevallen waarbij onverzekerde voertuigen zijn betrokken valt ten laste van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds. Dit fonds beheert een databank met gegevens van de dienst voor inverterstelling en van de verzekeringsmaatschappijen. Deze databank zou dus eigenlijk het middel bij uitstek zijn om onverzekerde voertuigen op te sporen. Naar aanleiding daarvan heeft collega Pierre Lano op 19 oktober 1999 een vraag gesteld om na te gaan hoe het stond met de onverzekerde voertuigen. De minister heeft toen geantwoord dat deze databank eigenlijk geen wettelijke basis heeft. De Raad van State had daarover al een uitspraak gedaan. De minister heeft vervolgens gezegd dat hij zou trachten in een wettelijke basis te voorzien.

Tevens wenste hij de oorzaken van het grote aantal onverzekerde auto's aan te pakken.

Daarom had hij voorgesteld om een paritair samengesteld tarifieringsbureau op te richten om de premies te bepalen voor moeilijke risico's. Hierin zouden zowel verzekeraars als niet-verzekeraars zitten. De premies lijken namelijk de voornaamste oorzaak te zijn waarom bepaalde wagens niet verzekerd zijn.

Mijnheer de minister, ik zou graag van u vernemen wat de stand van zaken is. Wanneer zal het wetsontwerp dat de wettelijke basis moet leggen voor het gebruik van deze gegevensbank worden ingediend? Is het aangekondigde tarifieringsbureau reeds opgericht en samengesteld? Zo niet, tegen wanneer denkt u dit bureau operationeel te kunnen maken?

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij moeten vaststellen dat het fenomeen van de onverzekerde voertuigen belangrijk is en zich nog uitbreidt. Toch meen ik dat de toestand nog niet dramatisch is. Men mag niet vergeten dat het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de slachtoffers van ongevallen die door onverzekerden worden veroorzaakt vergoedt. Er worden oplossingen onderzocht, bijvoorbeeld de oplossing die de heer Lenssen ter sprake heeft gebracht.

Deze oplossing is het onderwerp van het wetsvoorstel. Ik veronderstel dat u daarvan op de hoogte bent.

Ik ben van mening dat de repressie moet gepaard gaan met preventiemaatregelen. Er moeten maatregelen worden genomen om de premies voor eenieder op een aanvaardbaar niveau te behouden. Daarom wordt nu een hervorming van de pool met de moeilijk te verzekeren risico's onderzocht.

De autoverzekering moet echter ook andere wijzigingen ondergaan. De verzekeringscommissie heeft zich onlangs gebogen over de wet inzake de burgerlijke aansprakelijkheid van auto's. Zij kwam tot het besluit dat sommige bepalingen van de wet moeten worden gewijzigd om onder meer de autoverzekering gelijk te schakelen aan andere verzekeringstakken. Ik denk aan de problematiek van de termijnen, de formaliteiten van de verjaringstermijnen enzovoort.

Bovendien zal België binnenkort een vierde richtlijn over de autoverzekering moeten omzetten. Deze richtlijn is nog niet verschenen in de publicatieblad. Toch heeft mijn administratie de omzetting ervan reeds aangevat. Ik heb mij voorgenomen al de wijzigingen ineens keer te realiseren. De meeste teksten daarvoor zijn klaar.

De officiële consultaties zullen in de loop van het vierde kwartaal van dit jaar kunnen beginnen. Zowel de verzekeraar als de consumenten worden in het kader van de verzekeringscommissie geraadpleegd.

Ik herhaal dat ik van plan ben al de wijzigingen in een keer door te voeren.

Uiteraard zullen we rekening houden met het probleem dat vandaag aangekaart is.

De heer **Georges Lenssen** (VLD) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Aangezien het aantal niet-verzekerde auto's dat in ongevallen betrokken ge-

Georges Lenssen

raakt met 21% is gestegen, vrees ik dat ook het aantal niet-verzekerde auto's in het verkeer zal blijven stijgen. Volgens schattingen bedraagt dit aantal zo'n 150 000 auto's. Dat is toch een behoorlijk hoog percentage.

Minister **Charles Picqué** : Ik onderschat de ernst van de toestand uiteraard niet. Mijn bedoeling is echter een globale wijziging tot stand te brengen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Charles Michel au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "le règlement collectif de dettes" (n° 2040)

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de collectieve schuldenrekening" (nr. 2040)

M. **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, ma question porte sur une législation récente qui date du mois de juillet 1998, entrée en vigueur le 1er février 1999. Cette loi fonctionne donc depuis un peu plus d'une année.

Cette loi avait pour but d'introduire la possibilité de régler collectivement les dettes des personnes qui se trouvaient dans un état de surendettement, par le biais d'une requête. Il s'agissait d'un mécanisme essentiellement préventif, mis en avant dans le cadre des travaux qui avaient précédé l'adoption de cette loi.

Ma question, monsieur le ministre, porte sur la possibilité pour vous de dresser un premier bilan et une première évaluation de cette loi : avez-vous reçu des informations vous permettant d'aboutir déjà à des premières conclusions, étant entendu qu'après seulement une bonne année de fonctionnement, tirer des conséquences serait peut-être un peu prématuré, quoique j'imagine que de nombreuses procédures sur cette base ont déjà été introduites ? Avez-vous des informations à nous transmettre, que ce soit en termes de chiffres ou d'évaluations plus concrètes et pragmatiques ?

M. **Charles Picqué**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, on se doutait que l'application concrète de la loi poserait des problèmes; c'est normal étant donné la complexité des dispositions prévues, qui ont un peu fait de cette législation une révolution dans le domaine.

Il est bien exact que mon prédécesseur, M. Demotte, ait confié à l'Observatoire du crédit et de l'endettement, en samenwerking met Overleg schuldenoverlast, une mission d'évaluation de la loi. Le rapport de cette étude est disponible et je vais vous en remettre en exemplaire.

On peut tirer un premier bilan sur la base du rapport. Ce bilan est globalement favorable, même s'il apparaît que certaines dispositions doivent être précisées ou améliorées.

L'Observatoire du crédit et de l'endettement a été chargé d'approfondir l'examen des dispositions qui posent des difficultés d'application et de formuler des propositions d'aménagement du texte légal.

Parmi les difficultés d'application, figure le fait que certaines personnes insolvables ne bénéficient pas de l'application de la loi parce que celle-ci ne prévoit pas la remise totale de dettes. Certaines dispositions devront donc être revues, mais cela ne devrait pas bouleverser les principes qui régissent cette loi.

Je terminerai en citant quelques chiffres. Fin 1999, 4 542 demandes de règlement collectif de dettes avaient été déclarées admissibles par les juges des saisies. Parmi ces demandes, 263 avaient donné lieu à un règlement amiable. Un problème se pose qui n'est pas de ma compétence, mais qui est dû à l'arriéré judiciaire. Pour la partie qui a été traitée, on peut considérer que la loi fonctionne bien. Le seul problème qui reste est d'accélérer les procédures. Il y a donc plus un problème de moyens qu'un problème d'applicabilité de la loi.

Je répète que je mets tout en oeuvre pour qu'un projet visant à améliorer, là où c'est indispensable, cette loi fort importante soit déposé au parlement avant la fin de l'année, et ce en tenant compte des observations faites notamment par l'Observatoire du crédit et de l'endettement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Charles Michel au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "des dysfonctionnements au sein de l'Office de contrôle des assurances (OCA)" (n° 2073)

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "dysfuncties in de schoot van de Controledienst voor de Verzekeringen" (nr. 2073)

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, différentes informations qui m'ont été communiquées semblent convergentes et font état de difficultés au sein de l'Office de contrôle des assurances. Certains dénoncent une forte politisation au niveau des postes à responsabilités en particulier et on va même jusqu'à mettre en cause l'efficacité de l'Office. Par exemple, dans certains dossiers -je pense à celui des plantes chinoises dont on a parlé dans la presse-, il semblerait que des problèmes de communication interne se soient posés et que l'efficacité aurait été à cette occasion déficiente.

J'ajoute qu'un audit interne à la Fonction publique aurait été réalisé et qu'un audit externe serait réalisé ou en cours de réalisation par une société privée.

Cette situation appelle les questions suivantes. Pouvez-vous confirmer l'existence de telles difficultés ou, au contraire, infirmer la situation que je viens de décrire ?

Avez-vous connaissance du contenu de ces deux audits, pour autant qu'ils aient été déjà réalisés et que leurs conclusions soient disponibles ? Dans l'affirmative, pouvez-vous brièvement nous les exposer ?

Enfin, des mesures sont-elles envisagées le cas échéant pour améliorer le fonctionnement de l'Office de contrôle des assurances, qui joue un rôle tout à fait essentiel dans la vie économique du pays ?

M. Charles Picqué, ministre : Monsieur le président, chers collègues, j'ignore les sources qui amènent M. Michel à s'interroger et à s'inquiéter, mais je suppose qu'il s'agit de sources tout à fait honorables. Je subodore toutefois que ces informations s'écartent quelque peu de la réalité. Je ne vous mets pas en cause pour autant et il est en effet important de clarifier les choses.

L'Office de contrôle des assurances est dirigé par un conseil, composé de 7 membres nommés par le Roi sur proposition conjointe des ministres de l'Economie, des Finances et de la Justice. Le personnel de l'Office est nommé par le conseil. Je n'ai pas pour habitude de m'immiscer dans ce genre de nominations et je ne crois pas que cela ait été le cas de mes prédécesseurs. Cela n'empêche évidemment pas certains membres du personnel de l'Office de chercher parfois des recommandations en vue d'une promotion ou d'une nomination.

En ce qui concerne les audits, il n'y a pas eu, à la Fonction publique, d'audit propre à l'Office de contrôle des assurances. Mon prédécesseur, M. Di Rupo, avait demandé une étude à une firme privée. Cette étude n'avait pas pour objectif - c'est pour cette raison que j'hésite à utiliser le terme d'audit - d'examiner le fonctionnement à terme de l'Office, mais plutôt de délimiter sa sphère de compétence propre. Il s'agissait notamment d'examiner les synergies ainsi que les doubles emplois

possibles entre les compétences de l'Office et celles d'autres autorités de contrôle comme la Commission bancaire, le Fonds des accidents de travail, etc. Je n'ai pas encore reçu les résultats de cette étude.

Je ne pense pas qu'il existe des dysfonctionnements graves au sein de l'Office. Il y a eu l'épisode des plantes chinoises, sur lequel je me suis penché avec intérêt. Cet épisode pourrait se résumer, si mes informations sont exactes, à une divergence de vue entre un agent de l'Office et sa hiérarchie sur ce dossier. Il s'agit donc d'un débat interne à l'Office. Je n'ai reçu aucune plainte à ce sujet et j'ai vérifié si mes prédécesseurs en avaient reçu. Ce n'est pas le cas non plus.

Voilà les informations que je suis en mesure de vous donner à ce stade.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le ministre, je vous remercie pour la clarté de vos réponses. Je demeurerai cependant attentif à ce dossier et j'y reviendrai. Lorsque les résultats de cette étude - que vous hésitez à qualifier d'audit- seront connus, je serais ravi que vous puissiez en informer le parlement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Karel Van Hoorebeke en mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de vernietiging van de benoeming van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging" (nrs. 2361 en 2364)

Questions orales jointes de M. Karel Van Hoorebeke et Mme Simonne Creyf au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'annulation de la nomination du président du Conseil de la concurrence" (nos 2361 et 2364)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit probleem dateert niet van vandaag. Onder het ministerschap van minister Di Rupo is het probleem van de Raad voor Mededinging herhaaldelijk ter sprake gekomen. Wij herinneren ons nog allemaal de stakingsaanzegging van de volledige Raad. De Raad wou daarmee duidelijk maken dat hij niet op die manier kon voortwerken. De heer Di Rupo is toen met allerlei beloften afgekomen, en ook met een wetswijziging, om te voldoen aan de behoeften van de Raad voor de Mededinging opdat deze op een efficiënte manier zou kunnen vergaderen.

Vervolgens heeft de heer Demotte het dossier overgenomen. Hij heeft de heer Olivier Guth, sinds maart 1997 rechter bij de Rechtbank van Koophandel te Namen,

Karel Van Hoorebeke

benoemd tot voorzitter van de Raad voor de Mededinging. Toen deze benoeming moest plaatsvinden, hebben zowel collega Van Parys als ikzelf hierover geïnterpelleerd. Volgens de heer Demotte was er geen enkel probleem met betrekking tot de aanstelling van de heer Guth, omdat hij voor deze benoeming voldeed aan de criteria van taalkundigheid en ervaring.

Nu lees ik in de krant dat de Raad van State de benoeming van de heer Guth zou hebben vernietigd. Ik beschik niet over het arrest zelf, en ken dus ook niet de motieven, maar de taalwetten zouden niet zijn nageleefd en er zou geen grond zijn voor het feit dat de voorzitter een Franstalige moest zijn. Mijnheer de minister, omdat ik mij alleen steun op wat ik in de krant heb gelezen, kan ik mij vergissen. Het is echter vrijwel zeker dat de Raad van State de benoeming onmiddellijk heeft vernietigd, niet geschorst. Dat is een vrij uitzonderlijke procedure, want de Raad van State vernietigt alleen wanneer een zaak zeer flagrant is. Dat heeft hij trouwens ook gedaan bij de benoeming van mevrouw Reynders tot voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik. Toen zij als korpschef was aangeduid, heeft de Raad van State deze benoeming ook onmiddellijk vernietigd, in plaats van eerst te schorsen. De aanstelling was immer een flagrante aanfluiting van een aantal principes. Blijkbaar zou het hier om gelijkaardig geval gaan, maar ik baseer mij op wat in de krant verschenen is.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, bestaat er inderdaad een arrest met die draagwijdte, namelijk de vernietiging van de benoeming van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging ?

Ten tweede, wat is de inhoudelijke motivering van het arrest van de Raad van State om over te gaan tot de vernietiging ?

Ten derde, bevinden wij ons eens te meer in een impasse. De Raad voor de Mededinging heeft nu reeds gedurende vier of vijf jaar problemen met onder meer benoeming, niet-benoeming, onvoldoende benoemingen en de onmogelijkheid te werken. Ik moet niet herhalen dat wij de Raad voor de Mededinging hebben opgericht met de bedoeling belangrijke economische dossiers snel te laten beslechten. Deze vaudeville van aanstellingen en vernietigingen is natuurlijk geen goede zaak voor de goede werking. Welke initiatieven zult u nemen om deze toestand op te lossen en zo snel mogelijk te komen tot een Raad voor de Mededinging die kan werken op een efficiënte en performante manier ?

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben het volledig eens met collega Van Hoorebeke. De problemen met de Dienst en de Raad voor de Mededinging dateren eigenlijk reeds van bij de oprichting. Van in het begin waren de

diensten onderbezet en waren er samenwerkingsproblemen tussen de Dienst en de Raad. Tijdens de vorige legislatuur nam de toenmalige minister van Economie, de heer Di Rupo, een wetgevend initiatief om de problemen op te lossen. Het optreden van de toenmalige minister was echter niet doortastend. Er kwam wel een secundaire oplossing voor het probleem.

Een van de resterende kernproblemen was het feit dat de Dienst en de Raad veel tijd besteedden aan concentratiedossiers, die uiteindelijk toch werden goedgekeurd, zodat er geen tijd overbleef om restrictieve mededingingspraktijken te onderzoeken en aan te pakken.

De vorige minister van Economie, de heer Demotte, kon in het begin van deze legislatuur eigenlijk met een schone lei beginnen. Eind december drukte hij echter een omstreden benoeming door in de Raad voor de Mededinging. Hij benoemde de heer Guth tot voorzitter van de Raad.

Deze benoeming werd onlangs vernietigd door de Raad van State. Daardoor dreigt de werking van de Belgische mededingingautoriteit opnieuw te verzanden. In verband met deze benoeming moet mij een en ander van het hart, mijnheer de minister. Reeds in januari 2000 hebben collega's Van Parys en Van Hoorebeke geïnterpelleerd. De hoofdvraag toen betrof de tweetaligheid van de heer Guth zoals die vereist wordt door de wet van 15 augustus 1991 in artikel 17, paragraaf 3. De heer Guth voldeed niet aan de vereiste van tweetaligheid. Op het eind van de interpellatie werd een motie van aanbeveling ingediend waarin gevraagd werd het onwettige benoemingsbesluit van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging in te trekken. Er werd evenwel een gewone motie ingediend door PRL, PS, SP en Ecolo. Wij dachten dat politieke benoemingen tot het verleden behoorden. Politieke benoemingen, dat was iets van het verleden, van de vorige regering. Het zou anders worden. Het zou zeker anders worden met Agalev en Ecolo.

Het gaat hier bovendien om een politieke benoeming van de verderfelijkmste soort, waarbij een bekwaam kandidaat, die nationaal en Europees een autoriteit is op dit gebied en als dusdanig ook erkend wordt, opzijgezet wordt voor iemand die niet voldoet aan de door de wet opgelegde vereisten. In tegenstelling tot de eerste kandidaat is deze tweede persoon echter wel Franstalig en van PS-strekking.

De Raad van State gaf collega's Van Parys en Van Hoorebeke gelijk, en dus de meerderheid, met Agalev en Ecolo, ongelijk. De politieke benoeming werd dus vernietigd.

Mijnheer de minister, dit gebeurde voor uw aantreden als minister. Het probleem dat er vervolgens uit ontstaan is, is echter wel degelijk uw probleem. De werking van de Raad voor Mededinging lijkt opnieuw te verzanden. Daarom wil ik in dit verband nog enkele vragen stellen.

Simonne Creyf

Welke maatregelen zult u nemen, mijnheer de minister, om de werking van de dienst en de Raad voor Mededinging te verbeteren ? Hoe zult u de leemte opvullen die is ontstaan door de vernietiging van de benoeming van de heer Guth ? Bent of u bereid bent de drempel te verhogen voor het aanmelden van concentratiedossiers aangezien daaraan nu teveel tijd wordt besteed. Uw medewerkers zullen zich allicht herinneren dat dit punt ons ook reeds tijdens de vorige legislatuur na aan het hart lag. De drempels voor het melden van concentratiedossiers zijn te laag en zouden eigenlijk verhoogd moeten worden.

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de vernietiging van de benoeming van mijnheer Guth betreft, is het noodzakelijk een toelichting te geven over de motivering van de Raad van State. De Raad van State was van oordeel dat en ik citeer : "de rechtvaardiging van de kennis van de andere taal dan deze waarin de examens door doctors in de rechten werden afgelegd niet kon worden ingebracht conform artikel 43 van de wet van 1935 op de het gebruik der talen in gerechtszaken". Dit betekent dat de kennis van de andere taal niet kon worden aangetoond door het behalen van het wettelijke attest van tweetaligheid.

Het komt mij natuurlijk niet toe commentaar te leveren op de beslissing van de Raad van State. Toch constateer ik dat deze nietigverklaring betreuenswaardig is voor het goed functioneren van de Raad van Mededinging. Dit is des te meer zo omdat iedereen het eens was over de kwaliteiten van mijnheer Guth. Ik betwist ook het feit dat de heer Guth als een socialist wordt beschouwd. Men moet duidelijk zijn. Ik ben ervan overtuigd dat mijnheer Guth geen lid is van de PS. Dit is klaar en duidelijk.

Deze vernietiging is inderdaad betreuenswaardig voor het goed functioneren van de Raad voor de Mededinging. Daarom zal ik tijdens deze vakantie zo vlug mogelijk de nodige maatregelen treffen om de normale werking van de Raad mogelijk te maken. Nu reeds overweeg ik de benoeming van een interimvoorzitter die aan de door de Raad van State gestelde voorwaarden beantwoordt.

Mevrouw Béatrice Ponnet, huidig lid van de Raad voor de Mededinging en rechter bij de rechtbank van koophandel van Hasselt én in het bezit van het attest van tweetaligheid, zal eerlang worden aangesteld om die functie uit te oefenen. Dit is een tijdelijke oplossing. Ze is, mijns inziens, gerechtvaardigd omwille van de continuïteit van de openbare diensten. Er zal eveneens een nieuwe oproep tot kandidaten worden uitgeschreven.

Wat de drempels van het aanmelden van de concentraties betreft, lijkt het me op dit ogenblik niet opportuun de bedragen te wijzigen die ingevolge opeenvolgende wijzigingen in 1999 werden weerhouden. Deze drempels werden een eerste keer gewijzigd door de wet van april

1999 en een tweede keer door het besluit van juni 1999 dat op 8 juli 1999 in werking trad. Een derde wijziging in minder dan een jaar doorvoeren, zou, mijns inziens, verwarring in de betrokken middelen kunnen zaaien.

De Dienst voor de Mededinging die belast is met de evaluatie van de gevolgen van de wetgevende wijzigingen van 1999 beveelt terzake een redelijke termijn aan om de eerste analyses te maken. We spreken van enkele maanden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik vat samen. De regering moest een tijdelijke oplossing vinden. Met de tijdelijke aanstelling van mevrouw Ponnet is dit gebeurd. Ik voeg eraan toe dat we van plan zijn een twintigtal adjunct-adviseurs aan te werven. SELOR richt de examens in. Dat zal nog een tijdje in beslag nemen. De examens zijn echter aan de gang.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de minister, we kennen dit probleem nog van vroeger. Uw voorganger, de heer Demotte heeft terzake een tijdelijke overgangsmaatregel ingevoerd. Op die manier kon men mensen aanduiden die vervangen worden als men adviseurs kan aanwerven. Daar heb ik geen problemen mee. We wisten dat het een tijdje kon duren vooraleer men over voldoende mankracht kan beschikken.

Mijnheer de minister, ik heb wel een probleem met uw antwoord op de vraag inzake de vernietiging van de benoeming van de voorzitter. Reeds op 15 februari 2000 hebben de heer Van Parys en ikzelf gewezen op de gevaren van de benoeming van de heer Guth. We hebben beklemtoond geen problemen te hebben met de juridische kwalificaties van de betrokkene. Daar gaat het niet over. Ik geef wel toe in februari de vraag te hebben gesteld of de heer Guth voldoende beroepservaring als magistraat had. Betrokkene is immers slechts sinds 1997 benoemd als rechter bij de rechtbank van koophandel te Luik of in Namen. Dat was onze enige opmerking inzake kennis en beroepsbekwaamheid van de heer Guth. Al onze aandacht ging naar het taalkundig aspect van de problematiek. Hamvraag voor ons was of de heer Guth voldeed aan de vereiste tweetaligheid die niet alleen door de wet wordt opgelegd maar ook een vereiste is voor dergelijk belangrijke benoemingen.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat de Raad van State onze bemerkingen bijtreedt en de benoeming verbroken heeft. Voor mij maakt het niet uit of de heer Guth een PS-aanhanger is of niet. Feit is dat uw voorganger het belangrijk criterium inzake de tweetaligheid van belangrijke benoemingen flagrant met voeten heeft getreden.

Dat is voor ons onaanvaardbaar. Vandaar dat we ze hebben aangevochten.

Karel Van Hoorebeke

Mijnheer de minister, u moet overgaan tot een nieuwe benoeming. Ik hoop, en we zullen er nauwkeurig op toezien, dat u daarbij de wettelijke vereisten zult naleven. Hopelijk zullen wij u niet opnieuw op de vingers hoeven te tikken wegens het omzeilen van de wet, zoals uw voorganger, de heer Demotte, dat heeft gedaan.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de minister, ik sluit mij aan bij de opmerkingen van de heer Van Hoorebeke. De werking van de Dienst en de Raad wordt eens te meer gehypothecerd door het spel van de politieke benoemingen aan de top. Ik vind het machiavellistisch te ontkennen een kandidaat op een politieke wijze te hebben benoemd, terwijl dat wel zo is. Het is ook jammer dat de controle door het parlement, door de indiening van een eenvoudige motie, onmogelijk wordt gemaakt, hoewel de collega's Van Hoorebeke en Van Parys het probleem duidelijk hebben geschetst.

Het moet mij nog maar eens van het hart. De regering is samengesteld door partijen die de mond vol hebben van een andere en nieuwe politieke cultuur en die met het verleden willen afrekenen. We moeten echter eens te meer vaststellen dat zij de controle door het parlement onmogelijk maken.

De werking van de Raad wordt ook gehypothecerd door de lage aanmeldingsdrempel, waardoor alle aandacht van de medewerkers wordt opgeslorpt, terwijl de onderzoeken naar de restrictieve mededingingspraktijken blijven liggen.

Minister **Charles Picqué** : De beroepsbekwaamheden van de gewraakte kandidaat worden niet betwist. Dit gezegd zijnde, het is misschien niet evident dat er voor de functie van voorzitter van de Raad van de Mededinging een taalbrevet vereist is. Dat is echter voer voor een ander debat.

Het spreekt voor zich dat de nieuwe kandidaten aan alle voorwaarden zullen moeten voldoen.

Wat de lage drempel betreft, ik ben van plan om over de geschiktheid daarvan advies te vragen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Roger Bouteca aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de bezoldiging bij het Algemeen Rijksarchief" (nr. 2327)

Question orale de M. Roger Bouteca au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les salaires aux Archives générales du Royaume" (n° 2327)

De heer **Roger Bouteca** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, net zoals collega's Brepoels en Creyf stelde ik een aantal maanden geleden aan uw voorganger de heer Demotte een vraag over de personeelsbezetting en de openingsuren van de rijksarchieven in de provincies. Intussen verscheen in het Belgisch Staatsblad van 11 april 2000 een ministerieel besluit tot wijziging van het vroegere besluit van 24 april 1995 ter uitvoering van de personeelsformatie van de federale wetenschappelijke instellingen die onder uw bevoegdheid ressorteren. In artikel 1 van voornoemd ministerieel besluit wordt bepaald dat bij het Algemeen Rijksarchief en het rijksarchief in de provinciën drie van de dertien betrekkingen van hoofdtechnicus der vorsing worden bezoldigd in de weddeschaal 22B.

Mijnheer de minister, hierover heb ik een aantal vragen.

Ten eerste, waarom worden slechts drie van die dertien betrekkingen in die weddeschaal bezoldigd ? Ten tweede, op basis van welke criteria worden de personen aangewezen die in de betrokken weddeschaal worden bezoldigd ? Ten derde, werden de begunstigde personen reeds aangewezen ?

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat hier om een zuiver technische kwestie, met name de strikte toepassing van de regels van sociale programmering en over de toepassing van het statuut van het toegevoegde vorsingspersoneel van de wetenschappelijke instellingen.

De koninklijke besluiten die het statuut bepalen vloeien voort uit het openbare ambt. Het koninklijk besluit van juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van april 1995 tot vaststelling van de personeelsformatie van de federale wetenschappelijke instellingen, die ressorteren onder de minister tot wiens bevoegdheid de federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden behoren, stipuleert dat er 13 technici van het vorsingspersoneel in de Algemene Rijksarchieven en de Staatsarchieven in de provincies zijn. Van die 13 technici zijn er 3 in Brussel en 10 in de provincies. Dat betekent dat er sinds het koninklijk besluit van april 1995 een belangrijke verhoging met 11 personeelsleden is geweest.

Het ministerieel besluit van maart 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van april 1995, genomen in uitvoering van het koninklijk besluit van april 1995 tot vaststelling van de personeelsformatie in de wetenschappelijke instellingen geeft in artikel 1 aan dat 3 van de 13 betrekkingen van chef-technicus van het vorsingspersoneel worden bezoldigd volgens weddeschaal 22b. Het betreft de strikte toepassing van de sociale programmering, onder meer voor het openbare ambt, die bepaalt dat 25% van de betrekkingen een hogere schaal kunnen bereiken, in dit geval van schaal 22a naar 22b. De

Charles Picqué

voorwaarden vindt men terug in het koninklijk besluit van juni 1970 tot vaststelling van het statuut van het toegevoegd vorsingspersoneel en van het personeel der wetenschappelijke instellingen van de Staat en in de wijzigingen die aan dat koninklijk besluit werden aangebracht.

De laatste wijziging van april 1999 stipuleert dat om van schaal 22a naar 22b te gaan, volgende voorwaarden moeten zijn vervuld: een graad anciënniteit van ten minste 9 jaar hebben sedert de datum van het proces-verbaal van afsluiting van het examen waarvoor de ambtenaar geslaagd is, voor verhoging van weddeschaal binnen de perken van de vacante betrekkingen.

De heer **Roger Bouteca** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik verheug mij erover dat hij de nodige aandacht wil besteden aan deze problematiek. Ik hoop dat het personeelskader nog tijdens deze legislatuur wordt opgetrokken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "reclame voor kinderfeesten" (nr. 2336)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la publicité relative aux fêtes enfantines" (n° 2336)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naar aanleiding van het advies dat door de Raad voor het Verbruik officieel werd uitgebracht, wens ik u enkele vragen te stellen. Sta mij toe u te herinneren aan de motie van aanbeveling die in november 1999 werd goedgekeurd. Daarin werd uitdrukkelijk gevraagd om een systeem uit te werken ter bescherming van kinderen tegen de steeds vroeger beginnende reclame rond al die feesten. Er stond ook uitdrukkelijk bij dat wij vanuit het parlement vroegen dit via een gedragscode of via wetgevende instrumenten te doen.

Ik heb begrepen dat uw voorganger, de heer Demotte, de Raad voor het Verbruik een brief heeft geschreven waarin hij die vraag heeft gesteld. De onderhandelingen tussen de verschillende partners in die Raad hebben geleid tot een advies dat op 27 juni 2000 werd uitgebracht. De meeste leden zullen van de inhoud van dit advies reeds op de hoogte zijn. Er wordt een advies gegeven over aanbevelingen tot zelfregulering, met een aantal specificaties.

Ten eerste, ik stel vast dat in dat advies over een aantal heel belangrijke elementen niet wordt gesproken. Het advies gaat veel minder ver dan er door het parlement om werd verzocht. Er is alleen sprake van aanbevelingen tot zelfregulering en een sensibiliseringscampagne, maar niet van een gedragscode of wetgevende initiatieven.

Ten tweede, met de periode die men voorstelt kunnen tussen 1 en 6 december de sint en de kerstman mekaar nog uitdrukkelijk voor de voeten lopen. De verwarrende situatie voor de kinderen blijft bestaan.

Ten derde, de zelfregulering wordt beperkt tot reclame buiten de zaak. Promotie binnen de winkels kan het hele jaar door.

Ten vierde, de definitie die men geeft aan reclame werd niet door de wet overgenomen zoals artikel 22 dat bepaalt, wat voor een onduidelijke situatie zorgt.

Mijnheer de minister, ten eerste vernam ik graag heel concreet wat minister Demotte aan de Raad voor Verbruik precies heeft gevraagd. Het advies neemt verscheidene malen de bepaling "Zoals de minister ook vindt..." op. Volgens mij komt het de minister niet toe een standpunt vooraf in te nemen, wat hij hier trouwens altijd heeft beloofd. Hij zou een vraag om advies formuleren. Graag ontvang ik dan ook een kopie van die brief.

Ten tweede, wat vindt u van het advies dat de Raad voor Verbruik op 27 juni 2000 heeft uitgebracht? Wat is uw standpunt terzake?

Ten derde, weet u waarom er voor aanbevelingen werd gekozen en niet voor een gedragscode?

Ten vierde, het advies stelt voor een eerste evaluatiemoment na Pasen 2001 in te voeren. Op welke wijze zal die evaluatie gebeuren? Zal dit geschieden op basis van klachten? Wie zal hiervoor instaan?

Ten vijfde, waarom gebruikt de Raad voor het Verbruik een eigen definitie voor reclame, die uitdrukkelijk verschilt van artikel 22 van de wet op de handelspraktijken? Wat wordt er bedoeld met "reclame die niet door kinderen gevraagd wordt" of met "reclame duidelijk bestemd voor kinderen"? Wat zijn kinderen? Tot welke leeftijd is men kind?

Ten zesde, vindt u dat met dit advies aan de hoofdbekommernis van het onderwijzend personeel - tijdens de eerste vergaderingen van de Raad voor het Verbruik werden zij uitgenodigd - met name het aanleren en respecteren van een tijdsstructuur in de opvoeding van de kinderen wordt beantwoord?

Minister **Charles Picqué**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal mijn best doen om de volgorde van de vragen te respecteren.

Charles Picqué

Ten eerste, mijn voorganger heeft aan de Raad voor het Verbruik gevraagd om een breed debat, met alle geïnteresseerde partijen, te houden over de opportuniteit om de duur van de reclamecampagnes met betrekking tot Pasen, Sinterklaas en Kerstmis te reglementeren. Ik geef u inzage in deze brief en u ontvangt een kopij.

Ten tweede, ik heb het advies van de Raad voor het Verbruik ontvangen. Het beantwoordt helemaal aan de vraag die werd geformuleerd. Dit is geen dubbelzinnigheid.

Ten derde, op bladzijde vier van het advies verklaart de Raad waarom hij opteert voor een aanbeveling van autoregulering eerder dan een gedragscode. Ik citeer : "In de Raad is gebleken dat de autoregulering in dit geval niet de vorm van een gedragscode moet aannemen, maar wel die van een aanbeveling tot autoregulering die uitdrukkelijk door de professionele organisatie aan al haar leden wordt gericht. Gezien het zeer groot aantal betrokken sectoren en professionelen, namelijk tienduizenden handelaars in voedingsmiddelen en niet-voedingsmiddelen, adverteerders, reclamemakers, media allerhande en rekening houdend met de zaak in kwestie en de concreet uit te werken principes, blijkt de toepassing van een gedragscode die de individuele toetreding van elke professional vereist alsook het oprichten van een controleorgaan en de eventuele toepassing van sancties immers moeilijk uitvoerbaar".

Ten vierde, de controle kan uitgevoerd worden door organisaties die lid zijn van de Raad en door ouderverenigingen. Er kunnen eveneens klachten geadresseerd worden. De Raad zelf zal zich over de eindevaluatie uitspreken.

Ten vijfde, het aanbevelen van de autoregulering is van toepassing op de reclame en ik citeer "die duidelijk bestemd is voor kinderen uit de kleuterschool of uit het lager onderwijs". Het spreekt voor zich dat dit geen betrekking heeft op reclame die duidelijk bestemd is voor volwassenen of adolescenten. Overigens verstaat men onder reclame die "niet door kinderen wordt gevraagd", reclame die men ontvangt zonder dat kinderen daarvoor actieve stappen ondernemen. Reclame die op vraag van kinderen of hun ouders werd opgestuurd, bijvoorbeeld het aanvragen van een catalogus door middel van een antwoordstrook, wordt bijgevolg uitgesloten.

De definitie van reclame verschilt van de definitie die in algemene termen voorkomt in de wet op de handelspraktijken omdat men met precisie moest aanduiden wat het voorwerp van de aanbeveling was.

Ten zesde, ik zal mij niet uitspreken over het feit of de autoregulering perfect beantwoordt aan de bekommernis van het onderwijzend personeel.

Het staat u vrij dit debat aan te gaan met de betrokken organisaties. Ik garandeer u echter dat zij zich in de Raad voor het Verbruik vrij hebben kunnen uitspreken. Ik ben van mening dat alles in het werk werd gesteld om hen voldoening te geven. Het verstrekte advies is het resultaat van vele inspanningen van beide partijen.

Het is moeilijk om op nationaal niveau nog verder te gaan. Ik zie niet goed in hoe ons kleine land weerstand zou kunnen bieden aan grote reclamecampagnes die vanuit Frankrijk, Groot-Brittannië of Duitsland worden opgezet. Laat ons bescheiden blijven.

Een wetgeving zoals de verenigingen van ouders en opvoeders willen, moet volgens mij een Europese en geen nationale wetgeving zijn. U mag daarover natuurlijk altijd een debat aangaan hier in de commissie. Ik acht dit immers een belangrijke kwestie.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ik kan u alleen maar zeggen dat ik, en een aantal collega's die wetsvoorstellen hebben ingediend in het parlement, heel uitdrukkelijk de bedoeling hadden een open debat met de verschillende betrokkenen te voeren.

Uw voorganger heeft ervoor gekozen om op basis van een aanbeveling van het parlement dit debat binnen de Raad voor het Verbruik te laten voeren. Nochtans hadden wij gevraagd om hierbij, als commissie, te worden betrokken. Dat is tot hiertoe niet gebeurd. De Raad voor het Verbruik heeft ook geen kennis genomen van de wetsvoorstellen, zoals was afgesproken.

Uit de brief van minister Demotte aan de Raad voor het Verbruik blijkt dat hij inderdaad aan de Raad een breed debat tussen de verschillende partijen heeft voorgesteld. Dat debat zou volgens hem moeten leiden tot een code. Hij verkiest eerder zo'n code dan een wettelijke reglementering. De minister heeft daarmee dus al een richting aangegeven en daar had ik het al een beetje moeilijk mee.

U zegt echter dat hen zelfs niet is gevraagd om een code uit te werken, maar slechts om een breed debat te voeren. Nochtans vraagt de minister in zijn brief uitdrukkelijk om op basis van een debat tot een code te komen.

Ik ben het dus niet met u eens wanneer u zegt dat het advies uitdrukkelijk aan de vraag beantwoordt. Het advies beantwoordt er geenszins aan.

Men voorziet een zeer ruime sensibilisering, een aanbeveling die men vanuit de organisaties aan de sectoren gaat overmaken om de zelfregulering eerlijk te respecteren.

In de vraag van de consumentenorganisaties wordt echter heel uitdrukkelijk de wens geuit om de sint en de kerstman niet door elkaar te laten lopen. Men geeft hierop als antwoord dat zoiets moeilijk kan omdat men

Frieda Brepoels

onmogelijk rekening kan houden met bijvoorbeeld kerstmarkten die op vraag van de consumenten zelf reeds begin december plaatsvinden en waarvan de organisatoren niet de professionelen zijn die in deze aanbevelingen beoogd worden.

Ofwel beoogt men de professionele sector, ofwel het brede publiek. Het is het een of het ander. Ik zie hieruit echter zeer weinig effect voortkomen. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat men zich op een heel eenvoudige manier van de zaak heeft willen afmaken. Hoewel men er inderdaad uitvoerig over heeft gediscussieerd, heb ik duidelijk van de oudercomités en de kleuterleidsters begrepen dat zij hun mening weliswaar kwijt mochten, maar dat zij helemaal niet in de besluitvorming betrokken werden.

Er werd blijkbaar met deze problematiek geen rekening gehouden. Het is jammer dat u als minister voor Economie zegt niets te weten over de tijdstructuur bij kleuters. Daarover gaat het precies, mijnheer de minister. Het gaat niet over het belang van de middenstand, maar over het belang van het kind als consument. Daarop is in het parlement uitdrukkelijk gewezen.

Mijnheer de voorzitter, dit is de laatste vergadering voor het reces. Bij het begin van het nieuw parlementair jaar zou ik daarover in de commissie een gesprek willen voeren al dan niet op basis van de wetsvoorstellen die werden ingediend en daarbij de vertegenwoordigers uit de Raad voor het Verbruik, maar nog liever de betrokkenen uit het onderwijs en de oudercomités, horen. Ik stel vast dat de minister zich bij dit advies neerlegt. Hij wacht de evaluatie af. Het initiatief ligt nu bij het parlement.

Minister **Charles Picqué** : De leden van de Raad hebben ons uitgelegd dat het moeilijk was om een gedragscode uit te werken. Ik citeerde de motivering van de Raad. Ik stel u voor om naar de organisatie te luisteren, maar dat is uw taak, mijnheer de voorzitter. Dat zou heel opportuun zijn.

Wat is de kern van de zaak ? Ik ben van oordeel dat de voornaamste verantwoordelijkheid in die zaak bij de ouders ligt. Dat is een kwestie van informatie en opvoeding van de kinderen. Het volstaat niet een wet uit te vaardigen. We leven in een maatschappij waarin de ouders hun verantwoordelijkheden moeten nemen. Dat is mijn mening. Dat zal mevrouw Brepoels niet tevreden stellen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, de minister zegt dat het volgens de Raad voor het Verbruik zeer moeilijk is een gedragscode uit te werken. Eenzelfde gedragscode bestaat bijvoorbeeld ook voor de opvolging van de milieureclame; reclame voor producten die goed of niet goed voor het milieu zijn. Dat heeft onder andere betrekking op de etikettering. We merken dat dat

ook niet werkt. Het zou iets meer impact op de sector moeten kunnen hebben dan aanbevelingen, maar het blijkt niet te werken. We stellen vast dat alleen een wettelijke regeling kan werken. Ik betreur het dat men hier niet voor het kind als consument kiest, maar wel voor de sector en de belangen van de economie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- Voorzitter : mevrouw **Muriel Gerkens**

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de Europese Richtlijn 98/44 ter bescherming van biotechnologische uitvindingen" (nr. 2352)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la Directive européenne n° 98/44 protégeant les découvertes biotechnologiques" (n° 2352)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens de vorige vergaderingen van deze commissie hebben de collega's Laenens en Dardenne over de omzetting van deze richtlijn een aantal vragen gesteld. Afgelopen weekend werden meerdere collega's uit deze commissie gealarmeerd door verschillende NGO's, die meenden vernomen te hebben dat u toch van plan zou zijn om nog voor het reces de Europese richtlijn in Belgische wetgeving om te zetten. Ik zie niet in hoe dat nog zo snel kan gebeuren; misschien bij koninklijk besluit, zoals dat vroeger nog is gebeurd, maar alleszins niet bij wetsontwerp.

Men maakte zich daarover bijzonder veel zorgen, omdat eerdere berichten erop wezen dat een open debat nog mogelijk was. Er zouden verdere gesprekken komen in opvolging van de rondetafelconferentie die uw voorganger, en uzelf misschien, nog organiseerden. Ik heb hierover een aantal heel concrete vragen.

Welke stappen hebt u gepland op korte termijn om die richtlijn om te zetten ? Hoe en wanneer zult u een wetsontwerp voorstellen ? Bent u bereid de in het verleden gemaakte afspraken te honoreren ? Wilt u het overleg met de civiele samenleving voortzetten om niet overhaast maar via een effectieve dialoog de verdere omzetting van de richtlijn in Belgische wetten uit te werken ?

Minister **Charles Picqué** : Mevrouw de voorzitter, collega's, het komt mij voor dat in België een breed openbaar debat heeft plaatsgehad. Het is volgens mij niet nodig dit debat te rekken. Iedereen heeft zich kunnen uitspreken. Ik heb trouwens met voldoening vastgesteld

Charles Picqué

dat België een voorsprong heeft genomen op dat gebied ten opzichte van de ons omringende landen. In dit opzicht veroorloof ik mij u enkele elementen in herinnering brengen. Een eerste gelegenheid om over dat onderwerp te debatteren werd in februari geboden op het ogenblik dat mijn voorganger een colloquium organiseerde. Ik ben dus op de hoogte van de problematiek van het omzetten van de richtlijn. Dit colloquium liet alle betrokken partijen uit de branche aan het woord - industriëlen, niet-gouvernementele organisaties, wetenschappers, leden van het Belgisch Comité voor de Bio-ethiek, enzovoort. Zij hebben de gelegenheid gehad hun standpunt bekend te maken. In het verlengde van dit colloquium en met de bedoeling de dialoog voort te zetten, heeft mijn kabinet een reeks rondetafelconferenties georganiseerd.

Bij het slot van die raadplegingen werd aan alle partijen gevraagd schriftelijk hun respectievelijke standpunten te bevestigen. Deze standpunten werden met grote aandacht door mijn kabinet onderzocht. Wij zijn niet van plan stappen te ondernemen om nieuwe onderhandelingen over de richtlijn aan te gaan. Toch verdient zij opheldering op belangrijke punten zoals bijvoorbeeld het onderscheid tussen een ontdekking en een uitvinding. Dat is het belangrijkste punt.

Zoals u weet wil ik met de omzetting van deze richtlijn opschieten, met inachtneming evenwel van de elementaire ethische principes. Daarom werden tussen de kabinetten onderling consultaties aangevat over een voorontwerp van wet ter omzetting van de richtlijn. Ik ben zo vrij te beklemtonen dat volgens de bepalingen van artikel 1 van de richtlijn, houdende het juridisch kader van de octrooieerbaarheid van biotechnologische uitvindingen, de lidstaten opgelegd wordt hun nationaal octrooirecht aan te passen indien dat nodig is. Bijgevolg komt het erop aan bij het omzetten van deze richtlijn de ethische aspecten die op het spel staan niet uit het oog te verliezen. Daarom is het belangrijk erover te waken dat bij de omzetting van de richtlijn naar Belgisch recht drie fundamentele principes geëerbiedigd worden.

Ten eerste kan het menselijk lichaam niet patrimoniaal of vermogensrechtelijk worden aangewend. Ten tweede, het principe van de vrije en geïnformeerde instemming van de donor van biologisch materiaal. Ten derde, het verbod op het verkrijgen van een octrooi voor de ontdekking of identificatie van een gen of een genenreeks.

Ik bevestig aldus het standpunt dat ik steeds heb ingenomen en dat vandaag ongewijzigd blijft. Het is mijn wil om in het Belgische recht het fundamentele principe van de niet-octrooieerbaarheid van het menselijk gen te eerbiedigen. De eerbiediging van dit principe impliceert eveneens dat elk gen of iedere nieuwe genenreeks die wordt ontdekt, onmiddellijk in het gemeen domein moet gebracht worden opdat allen er gratis toegang zouden toe hebben.

Dit is van kapitaal belang opdat het wetenschappelijk onderzoek zich ten volle zou kunnen ontplooiën. Ik denk echter dat de twee strategieën niet onverenigbaar zijn. Ik denk het misschien niet nutteloos is de richtlijn te herzien. Ik vrees toch een nieuwe houding van de Europese instellingen en van het parlement omdat ik ervan overtuigd ben dat er veel lobby's bestaan op dat gebied en dus nieuwe onderhandelingen nodig zullen zijn opdat die richtlijn tot positieve resultaten zou leiden. Dat is niet zo evident.

Ik denk dat het voorzichtig zou zijn de richtlijn zo vlug mogelijk om te zetten in ons Belgisch recht, maar de twee benaderingen zijn niet onverenigbaar. Volgens het Franse gezegde "Un tiens vaut mieux que deux tu l'auras" denk ik dat het wijs zou zijn die omzetting zo vlug mogelijk te verwezenlijken.

Die kwestie moet mijns inziens beschouwd worden in het licht van de drie fundamentele principes die ik heb aangehaald. Dit debat is niet afgesloten, maar de draagwijdte ervan is heel belangrijk.

Des membres de votre groupe m'ont d'ailleurs déjà interrogé à ce sujet.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, mag ik hieruit concluderen dat u stelt, verwijzend naar die drie principes, dat u niet alle elementen van de richtlijn zult overnemen maar er een aantal elementen zult uit weglaten zoals bijvoorbeeld het octrooieren van levende wezens ?

Minister **Charles Picqué** : Ik maak een onderscheid tussen een ontdekking en een uitvinding. Het is duidelijk dat, toen een gen ontdekt werd, een therapie werd uitgevonden. Er bestaan veel monogenetische ziekten.

Dit zijn ziekten die slecht één gen betreffen en voor dewelke nog geen therapie gevonden was. Ik denk bijvoorbeeld aan choréa. Er is dus een belangrijke weg af te leggen na de ontdekking van een gen.

Het spreekt voor zich dat de uitvinding om een therapie te zoeken, het voorwerp kan zijn van een octrooieerbaarheid. Dat is het verschil met de ontdekking. Ik ben van oordeel dat de ontdekking van een gen of van een genenreeks tot het publieke domein behoort.

Ik ben niet gekant tegen de octrooieerbaarheid van een uitvinding in verband met de ontdekking van een gen of genenreeks, maar het zou gevaarlijk zijn een brevet toe te kennen als een gen werd ontdekt. Dat is het verschil tussen ontdekking en uitvinding.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Krijgen we nog de kans ?

Minister **Charles Picqué** : Dat is niet zo duidelijk. Ik vind de inhoud van de richtlijn nog dubbelzinnig is, evenals de manier waarop de richtlijn geïnterpreteerd is. Ik ben van plan die richtlijn om te zetten in deze die ik beschreef, rekening houdend met de drie belangrijke principes. Ce n'est pas aussi clair.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Wanneer zal uw voorstel bij het parlement worden ingediend ? In het najaar ?

Minister **Charles Picqué** : Ja.

La **présidente** : Monsieur le ministre, il me semble que lorsque nous avons discuté de ce point la semaine dernière, vous releviez effectivement cette difficulté à mettre des frontières et des balises entre découverte et invention. Vous conveniez également qu'une discussion avec la population sur ce sujet était intéressante. C'est en effet un sujet difficile à cerner. Et il est vrai que selon la manière dont on les formule, les interprétations sont parfois différentes.

Il est peut-être trop tôt pour se prononcer là-dessus, mais maintenez-vous ce souhait ?

M. **Charles Picqué**, ministre : J'avais dit que le débat avec les spécialistes avait eu lieu. Mais nous aurons également l'occasion d'en débattre.

Op het moment dat ik het ontwerp voorleg, spreekt het voor zich dat wij in staat zullen zijn dit debat opnieuw aan te vatten.

Mais je ne pense pas qu'il faudra à nouveau procéder à une consultation. Je dispose de tous les éléments.

Quand je dis que je ne suis pas d'avis de renégocier la directive, qu'est-ce que cela signifie ? Cela veut dire que je crois qu'il serait dangereux de compter sur une renégociation de la directive et de ne rien faire entre-temps. Il faut pouvoir élaborer le projet de loi maintenant.

Dat is ook een probleem van machtsverhouding op Europees vlak. Ik stelde vast dat de Frankrijk inderdaad geneigd is iets te doen om de richtlijnen opnieuw te veranderen.

Je pense qu'il serait prudent de déjà transposer la directive dans notre droit.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Zal dit via een koninklijk besluit gebeuren ?

Minister **Charles Picqué** : Neen, ik sprak over het ontwerp.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Blijkbaar is men daarvoor bevreesd.

Minister **Charles Picqué** : Ik denk dat we niet meer mogen talmen. We moeten zo vlug mogelijk optreden.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Zal dat nog in het parlement worden besproken ?

Minister **Charles Picqué** : Ja.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *Président* : M. **Jos Ansoms**

Question orale de M. Richard Fournaux au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'application et l'exécution de la loi du 12 mars 2000 réprimant certaines fraudes au kilométrage des véhicules" (n° 2312)

Mondelinge vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de toepasbaarheid en de uitvoering van de wet van 12 maart 2000 tot beteugeling van bepaalde vormen van bedrog met kilometerstand van voertuigen" (nr. 2312)

M. **Richard Fournaux** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, mille excuses pour mon retard mais nous avons une importante interpellation en commission de l'Intérieur.

Ma question vise la loi du 12 mars 2000 sur les fraudes au kilométrage des véhicules. Je suis assez attentif à l'exécution de cette loi puisque j'en étais l'auteur !

Monsieur le ministre, ma question a deux parties.

1. En son article 4, la loi du 12 mars considère qu'à chaque entretien, il appartient au garagiste de noter sur le carnet d'entretien le kilométrage du véhicule. Or, jusqu'à présent, rien n'oblige un propriétaire de véhicule ou un garagiste à fournir ou à posséder, selon le cas, le carnet d'entretien pour le véhicule. Comment va-t-on faire très concrètement pour traduire l'esprit de la loi ?

2. La loi du 12 mars 2000 demande également aux ministres de l'Economie et des Transports d'agréer une association chargée d'enregistrer le kilométrage successif du véhicule après chaque passage au contrôle technique et chaque entretien effectué dans un garage. Je voudrais savoir où en étaient les débats sur la création de cette association, sur son financement et donc sur l'acheminement des données vers celle-ci ainsi que sur les conséquences, en cas de transmission de données erronées ou falsifiées ?

M. **Charles Picqué**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je suis dans un certain embarras et je ne peux pas le cacher. Je sais que la loi résulte d'une proposition déposée par M. Fournaux mais il y a un certain nombre d'imprécisions qui ne rendent pas son application aisée.

Se pose la question du carnet d'entretien. Qu'en est-il des véhicules qui n'en ont pas ? On pourrait ajouter d'autres questions comme, par exemple, que faut-il entendre par carnet d'entretien ? S'agit-il d'un carnet établi par le constructeur ou de n'importe quel carnet mentionnant les différents entretiens du véhicule ? Qu'est-ce qu'un entretien au sens de la loi ? S'agit-il d'une intervention d'un professionnel de l'automobile ou simplement des entretiens périodiques prescrits par le constructeur ? Se pose aussi la question des propriétaires qui entretiennent personnellement leur véhicule.

Dans les travaux préparatoires, nous n'avons pas trouvé de réponse à ces questions. J'examine la possibilité, soit d'apporter des précisions indispensables et cela, via un arrêté royal comme le prévoit la loi, soit de compléter la loi elle-même.

Une autre question est celle de la ou des associations qui auraient posé leur candidature pour être agréées. Jusqu'à présent, une seule association a posé sa candidature pour enregistrer le kilométrage récurrent au compteur des véhicules. Une concertation aura lieu à ce sujet après les vacances, avec ma collègue des Transports. Les questions à résoudre à ce propos sont aussi complexes, en particulier le caractère obligatoire de l'enregistrement et le financement d'une telle organisation.

Je ne pense pas qu'il faille prendre une décision trop rapide en ce qui concerne un agrément tant qu'on n'a pas levé un certain nombre d'imprécisions dont je vous répète qu'elles seront levées, soit par un arrêté royal, soit par un complément apporté à la loi elle-même.

Il faut maintenant me donner le temps d'examiner la meilleure voie possible, la voie la plus crédible sur le plan juridique.

M. **Richard Fournaux** (PSC) : Merci, monsieur le ministre. Je suppose que vous avez compris que l'objectif de nos questions était de nous assurer que cette affaire suit son cours.

En ce qui concerne l'association qui a posé sa candidature, s'agirait-il de Banksys ?

M. **Charles Picqué**, ministre : Non. Il s'agit d'une association créée à cet effet.

M. **Richard Fournaux** (PSC) : Nous reposerons donc la question ultérieurement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- *La réunion publique de commission est levée à 12.55 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.55 uur.*